

AUGUST 2019 NR. 113

RØD+GRØN

Tema: **Gør demokratiet repræsentativt**

Hvor har vores demokratiske model svagheder? Og hvordan kan vi blive bedre til demokrati for alle i Enhedslisten og i vores egen hverdag? I kølvandet på folketingsvalget ser Rød+Grøn på demokratiets tilstand.

Side 12-21

INDHOLD

Sommeren der gik	3
Demokratisér finanssektoren	6
Monsterregn skal håndteres bedre	7
Kort nyt	7
Trump og de internationale svigt	8
Umenneskelige migrantfængsler	9
Sløjt valg til Europas venstrefløj	11
Aktivism i Gladsaxe	22
På skinner til Bulgarien	23
Nyt fra SUF: Alfs Trans Ally-guide	24
Nyt fra Hovedbestyrelsen	25
Solrig sommerlejr for store og små	25
Debat og annoncer	26-31
Nye i Enhedslisten	32

Tema: Gør demokratiet repræsentativt 12-21

Hvor har vores demokratiske model svagheder? Og hvordan kan vi blive bedre til demokrati for alle i Enhedslisten og i vores egen hverdag? I kølvandet på folketingsvalget ser Rød+Grøn på demokratiets tilstand.

Kursen er god – nu skal den føres ud i livet 4-5

Det såkaldte forståelsespapir indeholder rigtig mange gode initiativer, og Enhedslistens fingeraftryk er tydelige. Rød+Grøn har mødt Pernille Skipper til en snak om, hvordan vi realiserer intentionerne – og kæmper videre for at lappe hullerne i papiret.

Vi har sat holdet i Bruxelles 10

Konstitueringen i Europa-Parlamentets venstrefløjsggruppe er på plads – det samme er Enhedslistens nye EP-kontor. I mellemtiden har midterpartierne i parlamentet allerede brudt valgkampens grønne løfter.

RØD+GRØN

Redaktør: Simon Halskov

Redaktion: Gunna Starck, Maja Albrecht-
sen, Anne Overgaard, Sarah Glerup, Nina
Ericsson, Jon Burgwald, Lars Hostrup, Lole
Møller, Mikael Hertoft, Eva Hyllegaard,
Frederik Kronborg og Maria Prudholm.

Art Director: Maria Prudholm

Layout: Tobias Frost

Kontakt: medlemsblad@enhedslisten.dk
ISSN: 1903-8496

Abonnementspris:
Uden medlemskab af
Enhedslisten: 150 kr/år
Institutioner: 250 kr/år
Medlemmer modtager automatisk bladet.

Administration/abonnement: 33 93 33 24

Næste deadline: 3. september

Debatindlæg: Send til:
debat@enhedslisten.dk

Udgives af: Enhedslisten

Forsidefoto: Folketinget, Christoffer Regild

Fotos, der er hentet på Flickr, må gengives
under samme Copyright-licens, som de
er udgivet under på Flickr.com.

Oplag: 9.200

Tryk: KLS Grafisk Hus

RETNING

Et historisk udgangspunkt

Valgkampen førte ikke kun til et historisk stort flertal mod Lars Løkke som statsminister, men også til et forhandlingsforløb og en såkaldt forståelsestekst, der ikke er set før i danmarkshistorien. Aldrig før har Enhedslisten stillet betingelser for at kunne pege på en socialdemokratisk regering, og aldrig før har der været et lignende forhandlingsforløb. Det betyder også, at vi nu står med et historisk godt udgangspunkt for rent faktisk at bruge det nye flertal til reel forandring og forbedring.

Vi har allerede nu forpligtet regeringen på løfter om en af de mest ambitiøse klimalove i verden, minimumsnormeringer i daginstitutionerne og forbedringer, der kan mærkes på sygehuse og i ældrepleje. De har lovet os få, men trods alt forbedringer på udlændingeområdet, og ikke mindst at uligheden skal mindskes, og at den økonomiske politik skal ind på en helt ny kurs. Med andre ord fik vi en klar garanti for, at det er slut med reformer, der tæsker løs på syge og arbejdsløse, hæver pensionsalderen eller giver skattelettelser til de rigeste.

Det er helt tydeligt, hvor tingene ville se helt anderledes ud, hvis Enhedslisten havde skrevet papiret alene. Det gælder ikke mindst behandlingen af mennesker på flugt, og de af os, der er ramt af arbejdsløshed eller sygdom. Men det giver håb, når man læser de 18 sider, synes jeg. For de fleste vil det også være tydeligt, hvor Enhedslisten har sat klare aftryk. Meget tegner godt, men vi skal samtidig huske, at selvom det er historisk, er det stadig kun et udgangspunkt.

Det bliver Enhedslistens opgave at kæmpe for, at de mange løfter bliver til forandring. Det bliver vores opgave at fortsætte kampen for syge og arbejdsløse og en human udlændingepolitik over for socialdemokraterne. Og det bliver vores opgave igen og igen at tage kampen om den økonomiske politik med Radikale Venstre, når de forventer, at Thorning-tidens nedskæringer skal gentage sig.

Med andre ord: jeg håber, at I alle sammen har fået tanket op i ferien. Vi har meget at gøre, og jeg glæder mig til at gøre det sammen med alle jer!

Foto: Uffe Weng

» Det bliver vores opgave at fortsætte kampen for syge og arbejdsløse og en human udlændingepolitik over for socialdemokraterne. Og det bliver vores opgave igen og igen at tage kampen om den økonomiske politik med Radikale Venstre, når de forventer, at Thorning-tidens nedskæringer skal gentage sig.«

Pernille Skipper, politisk ordfører

Foto: David Rønne

● MÅNEDENS BILLEDE

Blot en uge efter folketingsvalget gik turen til Folkemødet på Bornholm. Der var stor interesse for Enhedslisten og derfor konstant lange køer til vores telte.

● DEN GODE NYHED

Efter 20 dages forhandlinger kunne en ny regering træde til med Enhedslisten som parlamentarisk grundlag. Enhedslisten gik ind i forhandlingerne for at sikre, at vi ikke bare fik en ny regering, men også en ny politisk retning. Det lykkedes, konstaterer vores politiske ordfører.

– Vi får en af verdens mest ambitiøse klimalove og et historisk brud med den borgerlige økonomisk politik. Det har været sindssygt vigtigt for Enhedslisten, at vi både får en ny retning inden for økonomien og for klimapolitikken, forklarer Pernille Skipper.

● DEN DÅRLIGE NYHED

USA's genindførelse af sanktioner mod Iran, bl.a. et forbud mod import af iransk olie, har over sommeren udløst spændinger og militære trusler. Storbritannien har foreslået en etablering af en fælles-europæisk flådemission i Hormuz-strædet, hvorigennem der dagligt fragtes 18,5 millioner tønder råolie. Enhedslisten frygter, at sådan en mission blot vil få konflikten til at eskalere.

– Europa skal spille en fornuftig og afdæmpende rolle frem for at bidrage til optræning, siger forsvars- og udenrigsordfører Eva Flyvholm.

● CITATET

» I har ventet længe. Nu skal I saftsuseme ikke vente længere. På vegne af vores fortid, på vegne af vores nutid og på vegne af vores fælles fremtid vil jeg gerne se hver eneste af jer i øjnene og sige det eneste rigtige: Undskyld. Undskyld for den uret, der er gjort mod jer og jeres kære.«

Statsminister Mette Frederiksen gav Godhavnsdrene en officiel undskyldning den 13. august. I perioden 1947 til 1976 blev de udsat for tæsk, lussinger, seksuelle overgreb og medicinske forsøg på drengehjemmet Godhavn i Tisvildeleje.

FORSTÅELSEPAPIRET: KURSEN ER GOD – NU SKAL DEN FØRES UD I LIVET

Efter valget mundede regeringsforhandlingerne ud i et såkaldt forståelsespapir. Det er en politisk aftale, som indeholder rigtig mange gode initiativer, og Enhedslistens fingeraftryk er tydelige. Rød+Grøn har mødt Pernille Skipper til en snak om, hvordan vi realiserer intentionerne – og kæmper videre for at lappe hullerne i papiret.

● Christiansborg

Simon Halskov, Rød+Grøn

Når du i dag læser forståelsespapiret, er du så overordnet glad for aftalen?

– Ja, bestemt. Hvis man læser aftalens 18 sider, så kan man tydeligt se Enhedslistens præg hele vejen rundt. Et eksempel er den grønne omstilling. Det helt store her er en bindende klimalov med 70 procent CO₂-reduktion senest i 2030. Da vi gik ind i valgkampen, var det kun os og Alternativet, der mente det. Men vi fik overtalt SF og Radikale til at gå med os, og i forhandlin-

gerne fik vi også Socialdemokraterne med. Det er en ekstremt stor Enhedslisten-sejr.

Du har kaldt aftalen historisk. Hvorfor er den det?

– Det er aldrig sket før, at et parlamentarisk grundlag har sagt: "Vi vil kun pege på Socialdemokraterne, hvis vi får garantier." Det er os, der har sørget for, at forståelsespapiret blev lavet, og at Radikale og Socialdemokraterne ikke igen satte sig ind i et sort tårn. Og så er det et historisk venstreorienteret udgangspunkt for en so-

» Det er et historisk venstreorienteret udgangspunkt for en socialdemokratisk regering. De er ikke alle sammen blevet medlemmer af Enhedslisten. Men vi står med en stor chance for at skabe forandring.«

Pernille Skipper,
politisk ordfører

cialdemokratisk regering. De er ikke alle sammen blevet medlemmer af Enhedslisten – vi skal ikke bilde os selv noget ind. Men som venstrefløj står vi med en stor chance for at skabe forandring. Og vi er kommet hertil ved at kombinere principfasthed med forhandlingsvilje.

Det er en stor og nødvendig mundfuld, som de andre er gået med til at spise på det grønne område. Hvordan sikrer vi, at de ikke "levner"?

– Der er helt klart en masse faldgruber. For det første skal lave en klimalov. Der skal vi sørge for, at de periodiske opfølgninger bliver tilstrækkelige, og at Klimarådet får de muskler, det skal have. Så skal vi have en klimaplan, som viser vejen til målet. Det er her, det virkelige slag skal stå. Vi skal f.eks. diskutere, hvordan vi omlægger den samlede bilpark til elbiler. Det er store beslutninger, som skal gennemføres på en ordentlig måde. Hvis man for eksempel ligesom SF bare taler om at forhøje benzinpriserne – uden at sørge for, at afgifterne bliver kanaliseret tilbage til de mennesker, som har mindst i vores samfund – så får den grønne omstilling

I 20 dage forhandlede Pernille Skipper, Jakob Sølvhøj og Rune Lund på vegne af Enhedslisten med repræsentanter for Socialdemokratiet, Radikale Venstre og SF. Forhandlingerne mundede ud i en politisk aftale ved navn "Retfærdig retning for Danmark". Det 18 sider lange papir bliver udgangspunktet for en lang række store forhandlinger i hele den kommende regeringsperiode.

en social slagside. Enhedslistens vigtige opgave her er klar for de fleste.

Så er der velfærden, som både var et hovedtema i valgkampen og også er det i forståelsespapiret. Hvor langt er vi kommet her?

- Vi er kommet langt. Vi har fået et klart løfte om, at udgangspunktet for al velfærd, uanset om det er børn, mennesker med handicap eller sociale indsatser, er "det demografiske træk". Hvis vi blot brugte samme beløb på velfærd, som vi gjorde sidste år, ville vi have det samme antal pædagoger og SOSU'er til et stigende antal ældre og børn. Vi har altså fået et løfte om status quo, hvilket tydeligvis ikke er tilstrækkeligt, når man ser på situationen i børnehaver og på plejehjem. Men det betyder, at kampen nu kommer til at handle om at forbedre velfærden – ikke om at afværge forringelser. Også et Enhedslisten-krav, som er en stor sejr.

På børneområdet har diskussionen om minimumsnormeringer fyldt meget. Hvad siger forståelsespapiret på det felt?

- Vi har fået et løfte om lovbundne minimumsnormeringer. Men der står ikke, hvad det skal være for nogle minimumsnormeringer, og hvordan vi skal gøre dem op. Hvis man bare siger, at der skal være en ansat per tre vuggestuebørn og en ansat per seks børnehavebørn, så er vi faktisk tæt på at være der, hvis man medregner ledere, tæller vikarer dobbelt og alt muligt andet. Også her ligger djævelen i detaljen, og derfor er det nogle ret vigtige forhandlinger, vi skal i gang med på det område. Endnu et eksempel på, at vi ikke er i mål.

» Jeg synes, vi skal være helt ærlige: Vi har ikke ændret Socialdemokraternes udlændingepolitik. Men vi har fået dem til at love, at integrationen er målet, og det er jo et godt princip at starte ud fra.«

Pernille Skipper,
politisk ordfører

Et centralt område, hvor vi ikke nåede så langt, er udlændingeområdet. Hvad skyldes det?

- Jeg synes, vi skal være helt ærlige: Vi har ikke ændret Socialdemokraternes udlændingepolitik. Men vi har fået dem til at love, at integrationen er målet, og det er jo et godt princip at starte ud fra. Og så har vi fået nogle vigtige forbedringer igennem for nogle mennesker. Det gælder bl.a. den gruppe flygtninge, primært fra Syrien, som har været afskåret fra at tage en videregående uddannelse, fordi de selv skulle betale. Nu får de muligheden, og det betyder, at der er en masse mennesker, som kan blive lærere, pædagoger og alt muligt andet, som de har drømt om.

Et beslægtet spørgsmål er ghettopolitikken. Hvordan ser billedet ud her?

- Den såkaldte ghetto-politik viser, at der stadig er brug for Enhedslisten, selvom regeringen har underskrevet et papir med mange gode tiltag. Socialdemokraterne og SF mener, det er en god idé at rive helt ordentlige, almene boliger ned, selvom beboerne ikke har noget sted at flytte hen. Der er et forlig, som gør, at vi ikke – uden at få overbevist højrefløj – kan lave noget grundlæggende om i denne valgperiode. Men vi skal blive ved med at have vores klare politik og forsøge at presse Socialdemokraterne og SF til at opsigte det forlig.

Også i forhold til de fattigdomsskabende reformer kæmper vi med fortidens spørgsmål. Kan vi gøre noget ved fattigdom og ulighed, selvom f.eks. reformerne af førtidspension og fleksjob består?

- Det kan vi bestemt, men de reformer er tydelige eksempler på, at vi ikke er i mål, når det handler om mennesker, der er arbejdsløse, syge eller har et handicap. Kontanthjælpsreformen og integrationsydelsen består også. Det bør give os kampgejst og minde os om, at det ikke er en Enhedslisten-regering, vi har fået. Her og nu har vi vanvittigt meget brug for, at folk som Næstehjælperne kaster sig ind i kampen for syge og arbejdsløse – ligesom vi har brug for, at de grønne organisationer presser på, så de gode, grønne målsætninger realiseres.

Forståelsespapiret er blevet kritiseret for at være mangelfuldt, når det kommer til finansiering. Hvor stort bliver det

kommende slagsmål om finansieringen?

- Der var to helt store slagsmål under regeringsforhandlingerne: Det ene handlede om udlændingepolitik, det andet om økonomisk politik. Baseret på vores erfaringer fra Thorning-tiden gjorde vi det helt klart, at den økonomiske politik ikke må baseres på klassiske borgerlige arbejdsudbudsreformer som afskaffelse af efterlønnen, hævelse af pensionsalderen og lavere kontanthjælp. Det viste sig at være meget svært at få Radikale med på det, fordi de grundlæggende har en økonomisk politik, som minder mere om Lars Løkke's end om vores. Men det økonomiske slagsmål vandt vi i vid udstrækning under regeringsforhandlingerne. Pengene skal ikke findes hos dem, der har mindst i forvejen, og de skal ikke findes ved de klassiske arbejdsudbudsreformer. Men hvor pengene faktisk skal findes, kommer vi til at diskutere løbende med Radikale og Socialdemokraterne herfra og til næste valg.

De næste store forhandlinger bliver om kommuneaftalen og finansloven. Hvordan vil vi gå til dem?

- Vi vil have samme konstruktive tilgang, som under regeringsforhandlingerne. Men vi vil insistere på, at aftalerne skal øge ligheden i vores samfund og forbedre vores velfærd. I alt for mange år har vi haft regeringer, som har trukket Danmark i den gale retning. Det kommer til at tage tid at rette op på det – nu skal vi tage de første skridt.

TRE NEDSLAG I FORSTÅELSESPAPIRET

- I det første folketingsår vil regeringen fremlægge forslag til en bindende klimalov med mål om reduktion af drivhusgasser i 2030 med 70 pct. i forhold til niveauet i 1990.
- Der indføres lovbundne minimumsnormeringer, som implementeres i perioden frem mod 2025.
- Regeringens økonomiske politik skal baseres på, at de økonomiske skel i samfundet ikke forøges, at skatten i toppen ikke sænkes samt at det sociale sikkerhedsnet ikke forringes.

Læs hele aftalen på:

enhedslisten.dk/forstaaelsespapir

DEMOKRATISÉR DEN FINANSIELLE SEKTOR

Krisen i 2008 overbeviste de fleste om behovet for at ændre den finansielle sektor. Der er ikke sket så meget, men hvidvasksagerne og udviklingen hos Nets genopfrisker behovet for ændringer. Enhedslisten har fremlagt et vigtigt udspil – En finanssektor som tjener flertallet – som Per Bregengaard og Søren Kolstrup introducerer i en lille bog: "Fra en farlig til en samfundsnyttig finanssektor".

● Økonomi

Frank Aaen, tidligere MF og nuværende statsrevisor

Nets, der står for håndteringen af bl.a. Dankort, andre betalingskort, Betalingsservice og NemID, er blevet kendt (berygnet) for at give ledelsen mulighed for bonus, der tælles i milliarder. Og de har netop solgt en tredjedel af virksomheden, herunder Betalingsservice, for svimlende 21 milliarder kr. Det afspejler, hvor meget danskerne betaler for formidling af penge.

Der er i høj grad tale om en monopolforretning: 90 procent af danskerne bruger f.eks. Betalingsservice. Denne formidling og Dankortet mm. burde være en del af Nationalbanken i stedet for at være en pengemaskine for kapitalfonde. Og Nets-sagen viser sammen med hvidvaskningen, at der hurtigst muligt skal udbygges flere alternativer til de private finansielle virksomheder.

Vi skal have kollektive banker

Den kortfattede bog om Enhedslistens udspil indledes med en beskrivelse af faren ved den private finanssektor. Det så vi alle under 2008-krisen. Afsnittet kunne derfor nok være kortere for at komme hurtigere til de konkrete initiativer til forandring. Blandt disse er kravet om opdeling af de største banker. Vi skal ikke så langt tilbage, før den nuværende koncentration slet ikke var tilladt, hverken i Danmark, USA eller andre lande. Blandt årsagerne til finanskrisens voldsomme gennemslag i Danmark var Danske Banks krise klart den største. Banken overlevede kun med massiv støtte fra staten.

For at undgå eller mindske gentagelser foreslås kollektive alternativer til private banker drevet af spekulation og profitmaksimering. Det skal være sådan – som i resten af erhvervslivet – at private kan gå konkurs uden at resten af samfundet rives med.

Handling gi'r forvandling

Som supplement til udspillet har bogen et fint lille afsnit om EU's bankunion, der ikke er løsningen i forhold til fremtidige finanskriser. Der er også et handlingsorienteret afsnit: "Handling gi'r forvandling." Vigtigt, for der er brug for at styrke initiativer og forslag om at bruge pensionskasserne og forbrugerejede virksomheder for at fremme grøn omstilling og demokratisere erhvervslivet.

Endelig har bogen medtaget nogle eksempler på modtagelsen af Enhedslistens udspil, bl.a. fra bankernes brancheorganisation med det prangende og misvisende navn "Finans

Danmark". Ved en genudgivelse af bogen kunne deres argumenter tages op til kritisk behandling, herunder deres udsagn om, at bankpakkerne, der hjalp sektoren igennem krisen, har givet overskud. De glemmer at regne det hele med, herunder bankernes skattefradrag og det, at staten, ikke mindst for at redde Danske Bank, optog et 30-årigt lån til en merrente på 28 milliarder kr.

Den kortfattede bog om Enhedslistens udspil indledes med en beskrivelse af faren ved den private finanssektor. Det så vi alle under 2008-krisen.

"Fra en farlig til en samfundsnyttig finanssektor". Af Per Bregengaard og Søren Kolstrup. Forlag@solidaritet.dk.

MONSTERREGN SKAL HÅNTERES BEDRE

Kommuner og spildevandsselskaber skal have bedre muligheder for at håndtere store mængder regn. De nuværende økonomiske regler står i vejen for løsningerne.

● Klima

Simon Halskov, Rød+ Grøn

Den tidligere regering ændrede reglerne for klimatilpasning i kommuner, så de selv skulle betale 25 procent af udgiften. Det har medført, at kommuner og spildevandsselskaber i langt mindre omfang har lavet gode løsninger på bl.a. skybrud. Konsekvensen er oversvømmelser i huse og kældre og et øget pres på de kommunale spildevandssystemer.

– Mange kommuner og spildevandsselskaber har gode idéer til, hvordan man i kommuner bedst håndterer store mængder regnvand uden at vælge de dyreste løsninger, hvor regn-

vandsledninger skal graves ned, forklarer Enhedslistens boligordfører Søren Egge Rasmussen.

Han har derfor spurgt klima-, energi- og forsyningsminister Dan Jørgensen, om han vil tage initiativ til at fjerne den kommunale egenfinansiering, så projekterne kan komme i gang igen.

Biodiversitet og spændende bymiljøer

Enhedslisten stillede under den tidligere regering et tilsvarende forslag, som var meget tæt på at opnå flertal udenom regeringen. Og partiet vil genfremsætte forslaget, medmindre ministeren selv tager initiativ til at genindføre de regler, der gjaldt under Thorning-regeringen, fortæller Søren Egge Rasmussen.

– Man kan vælge løsninger, som kan give interessante bymiljøer og mere biodiversitet i bynære områder. Man kan også sikre, at bestemte lavtliggende landbrugsarealer med græs oversvømmes i stedet for, at byernes kældre bliver fyldt med vand, fremhæver han.

Skybrud kan forårsage store skader. Enhedslisten vil have ændret reglerne, så kommuner får lettere ved at håndtere monsterregn.

Foto: Per Vad (CC BY-NC-SA 2.0)

KORT NYT

Kickstart byggeriet af ungdomsboliger

Manglen på studieboliger er eksploderet i de seneste år. Fra 2006 til 2016 er der oprettet godt 70.000 nye studiepladser, mens der kun er opført 13.500 studieboliger. Enhedslisten vil vende udviklingen ved at bygge 10.000 ungdomsboliger på to år.

– Det er selvfølgelig et kæmpe problem for den studerende, der står og mangler et sted og bo, når hun skal til at starte på drømmestudiet, og det kan blive et problem, der gør det svært samtidig at fokusere på uddannelse. Men det er jo også et problem for os som samfund, hvis vores studerende ikke har ro til at koncentrere sig om studierne, understreger uddannelsesordfører Mai Villadsen.

Fattigdommen i tøj-industrien forværres

En rapport fra den britiske NGO, Labour Behind The Label, afslører, at stort set ingen tøjfabrikanter kan garantere, at en eneste af de arbejdere, der syr deres tøj, får hvad der svarer til en leveløn. Til trods for CSR-indsatser går udviklingen i den gale retning, understreger en ekspert. Tøjindustrien er designet til hele tiden at tjene flere penge – koste hvad det vil.

– Industrien og modebranchen lever ikke op til deres ansvar. De har ansvaret for, at arbejdsforholdene i alle led i værdikæden er bæredygtige. Løsningen er ikke nye fine ord, men handling. Alle arbejdere inden for tøjindustrien skal sikres anstændige lønforhold og sunde arbejdsforhold, siger Enhedslistens solidaritets- og udviklingsordfører Christian Juhl.

Aarhus skal igen være handicapvenlig

Enhedslisten foreslår til årets budgetforhandlinger i Aarhus, at der skal rettes op på 10 års nedskæringer og besparelser på handicapområdet. Engang var Aarhus Kommune i toppen med service for mennesker med handicap. Nu er den en af de mindst handicapvenlige kommuner, målt i udgifter til service pr. indbygger med handicap.

– Aarhus er i vækst og kraftig udvikling. På den baggrund er det beskæmmende, at byrådet i årevis har ladet mennesker med handicap betale en alt for stor del af de besparelser og nedskæringer, der er gennemført. Det kan vi simpelthen ikke være bekendt, så det skal vi have rettet op på, siger Keld Hvalsø, byrådsmedlem for Enhedslisten.

TRUMP SKAL KONFRONTERES MED INTERNATIONALE SVIGT

Danmark skal spille en grøn og progressiv rolle i verden. Derfor skal Trumps besøg også bruges til at opfordre USA til at genindtræde i Paris-aftalen om klima og atomnedrustningsaftalen med Iran. Det mener Eva Flyvholm, udenrigsordfører for Enhedslisten.

● Statsbesøg

Simon Halskov, Rød+Grøn

Når USA's præsident lander i Danmark den 2. september, er det Enhedslistens forhåbning, at vores nye statsminister tør tage fat på de svære og vigtige emner.

- Hun bør rent ud forklare Donald Trump, at vi ønsker mere respekt for vores klima og internationale aftaler. På den måde kan Danmark gøre en forskel og spille en grøn og progressiv rolle i verden. Der er ikke brug for flere medløbere, understreger udenrigsordfører Eva Flyvholm.

Klima- og atomaftaler

Efter mindre end et halvt år ved magten valgte præsident Trump at trække USA ud af klimaaftalen fra Paris. Dermed har et af de lande, der bidrager allermost til den globale opvarmning, efterladt resten af verden med det enorme oprydningsarbejde.

Herhjemme tegner der sig et ambitiøst, grønt flertal. I forståelsespapiret mellem regeringen og dens parlamentariske grundlag slås det bl.a. fast, at Danmark skal nå en 70 procent reduktion af CO₂-udslippet, når vi kommer til 2030. Det er præcis, hvad der skal til, hvis Danmark skal leve op til Paris-aftalen.

Når Donald Trump besøger Danmark, vil han blive mødt af store demonstrationer, der er arrangeret af bl.a. grønne og humanitære organisationer. Og så vil han møde en gammel kending, han hader: En kæmpe stor ballon kaldet "Baby Trump".

Foto: Backbone Campaign (CC BY 2.0)

Eva Flyvholm glæder sig over, at vi er i fuld gang med at styrke den grønne omstilling i Danmark, men hun påpeger, at der også skal ske noget på internationalt plan.

- Derfor skal Trump og USA opfordres til at komme tilbage i Paris-aftalen og tage ansvar for vores fælles klima, siger hun.

Støt de fredelige demonstrationer

En anden vigtig aftale, som Trump har trukket USA ud af, er aftalen om Irans atomnedrustning.

- I den seneste tid har vi set en meget bekymrende eskalering af konflikten mellem Iran og USA. Det vil være godt at benytte anledningen til at opfordre Trump til at genindtræde i atomnedrustningsaftalen og finde politiske løsninger på konflikten, mener Eva Flyvholm.

Ifølge Statsministeriet er det dog hverken klimaforandringer eller Iran, der vil dominere mødet med Trump. I stedet lægges der op til en drøftelse af "sikkerhedspolitik, arktiske spørgsmål og fremme af samhandel og investeringer", står der i en pressemeddelelse om Trumps besøg.

Uanset hvad regeringen og USA's præsident kommer til at tale om, så er det Enhedslistens forhåbning, at der vil være massiv opbakning til de fredelige demonstrationer, der er i støbeskeen.

- Det vil være rigtig godt, hvis nogen af de stærke grønne bevægelser, skoleelever, isbjørne og andet godtfolk, der var meget aktive i valgkampen, vil være med til at sætte fokus på ikke mindst klimaet, når Trump kommer på besøg, slutter Eva Flyvholm.

TRUMP-DEMONSTRATION I KØBENHAVN

En lang række organisationer er i fuld gang med at planlægge en stor, fælles demonstration, når Donald Trump lander i Danmark. Enhedslisten bakker op om det fredelige initiativ, som bl.a. arrangeres af Mellemløst Samvirke, Black Lives Matter Denmark, Greenpeace, Oxfam Ibis, Amnesty, 350 Klimabevægelsen i Danmark og Den Grønne Studenterbevægelse. Demonstrationen finder sted 2. september kl. 17-20 foran den amerikanske ambassade i København (Dag Hammarskjöldsgade 24).

Foto: Tim Lüddemann (CC BY-NC-SA 2.0)

TORTUR OG VOLD PRÆGER LIBYENS MIGRANTFÆNGSLER

Tusindvis af strandede migranter sulter i overfyldte libyske fængsler, hvor de udsættes for afpresning, tortur, voldtægt og menneskehandel. Forbrydelserne er dokumenteret i flere rapporter fra blandt andet Human Rights Watch, Amnesty International, Læger uden Grænser og FN.

● Flygtninge

Christian Juhl, solidaritets- og udviklingsordfører

Med et bidrag på mere end 220 millioner kroner er Danmark med til at forhindre, at migranter og asylansøgere når frem til Europa fra det borgerkrigshærgede Libyen. Danmark er tredjestørste bidragsyder.

FN's særlige udsending i Libyen, Kim Meltzer, siger, at der er tale om systematiske menneskerettighedskrænkelser og går så vidt, at han kalder dem forbrydelser mod menneskeheden. Libyens indenrigsministers særlige afdeling for migranter står for ca. 20 af disse migrantfængsler, som bl.a. EU finansierer. Libyen har afvist at lade FN kontrollere forholdene i migrantfængslerne.

Stop bevillingerne

Det er EU, der træner, finansierer og koordinerer den libyske kystvagt. EU er den myndighed, der står for at fange alle migranter, der forsø-

ger at krydse Middelhavet fra Libyen til Italien.

EU forsyner kystvagten i Libyen med skibe, kommunikationsudstyr og ligposer, som bliver brugt til de migranter, der dør undervejs.

Til gengæld sørger Libyen for, at migranterne bliver pågrebet og bragt tilbage til Libyen.

Enhedslisten vil have sat en stopper for Danmarks og EU's tætte samarbejde med Libyen om at holde migranter væk fra Europa. Men udenrigsminister Jeppe Kofod (S) lægger op til at fortsætte, trods anklagerne om systematiske menneskerettighedskrænkelser.

Bekæmp årsagerne til migration

I stedet for at støtte Libyen, skal Danmark hjælpe migranterne og bekæmpe årsagen til migrationen. Der bør etableres åbne lejre, hvor migranterne kan opholde sig, indtil det bliver afklaret, om de er flygtninge eller migranter. Stederne bør være under FN's kontrol og drives af nogle af de internationale organisationer, der har erfaring på området, og som er vant til at arbejde indenfor de internationale konventioners rammer.

Efter internationalt pres er tre af de værste migrantfængsler lukket i løbet af sommeren 2019.

Udenrigsministeren har efter henvendelsen fra Enhedslisten og en debat i DR1 Morgen lovet at stoppe Danmarks finansiering af migrantsystemet i Libyen, hvis det viser sig, at pengene går til de frygtede migrantfængsler. Men han nægter fortsat at forholde sig til beskyldninger om konventionsbrud.

Foto: GUE/NGL

VI HAR SAT HOLDET I BRUXELLES

Konstitueringen i Europa-Parlamentets venstrefløjsgruppe er på plads – det samme er Enhedslistens nye EP-kontor. I mellemtiden har midterpartierne i parlamentet allerede brudt valgkampens grønne løfter.

● EU-valget '19

Frederikke Hellemann, politisk rådgiver

EU-parlamentsvalget var klimatossernes valg. Og vælgerlussingen til Dansk Folkeparti var klimatossernes værk. Det var budskabet, da Pia Kjærsgaard talte til en chokeret og slukøret DF-forsamling den 26. maj. Gennem hele EU-valgkampen stod grønne løsninger og klimahandling øverst på danskernes dagsorden, og på tværs af Europa opnåede partier med solide grønne ambitioner flotte valg.

Det har sat sit præg på EU-parlamentet. Hidtil har den store kristenconservative gruppe sammen med den store socialdemokratiske gruppe kunnet danne flertal alene. Fremover bliver nye koalitioner nødvendige. Det kan skabe gode muligheder for venstrefløjen på trods af, at venstrefløjsgruppen GUE/NGL des-

værre gik tilbage og nu er parlamentets mindste gruppe.

Sløje klimamål

Det første store slag i EU-parlamentet blev, om man ville godkende den tyske kristenconservative Ursula von der Leyen som ny formand for EU-Kommissionen. Med et snævert flertal på kun ni stemmer overtager hun den mest magtfulde post i EU. En post, som den kristenconservative partigruppe har siddet tungt på siden 2004.

Selvom meget på overfladen er ved det gamle med endnu en konservativ ved roret, viste optakten til den tætte afstemning, at der blæser nye vinde over EU-Parlamentet. Von der Leyen blev f.eks. presset til at love lidt mere ambitiøse klimamålsætninger.

Desværre brugte partierne fra Socialdemokratiet til Konservative anledningen til at løbe fra valgkampens klimaløfter. Frem for at stå fast, lod de sig nøje med utilstrækkelige målsætninger.

Konstituering på plads

Fordelingen af poster i GUE/NGL-gruppen er faldet på plads, og et nyt formandskab er kommet til. Franske Manon Aubry fra La France Insoumise skal, sammen med Martin Schir-

dewan fra tyske Die Linke, lede gruppen i første halvdel af valgperioden. Nikolaj Villumsen er udnævnt som næstformand sammen med repræsentanter fra Bloco de Esquerda (Portugal), Partido Comunista Português (Portugal) og Izquierda Unida (Spanien).

Foruden posten som næstformand er Nikolaj blevet koordinator i Arbejdsmarkedsudvalget og suppleant i Klima- og Miljøudvalget. I koordinator-posten er der nogle store sko at fylde; i sidste valgperiode bestred Folkebevægelsens Rina Ronja Kari nemlig dygtigt denne post.

Kommissionens 100 dages-plan

Man skulle tro, at Kommissionsformanden Ursula von der Leyen havde kigget Enhedslisten i kortene. I hvert fald vil hun inden for de første 100 dage fremlægge en klimaplan. Vi kender allerede nogle elementer i planen, som dog desværre afslører, at hun hverken har læst vores klimaplan eller FN's klimarapporter.

Inden for de første 100 dage vil Kommissionen også fremlægge et forslag om en europæisk mindsteløn. Her vil vi sammen med fagbevægelsen kæmpe for den danske model.

Der bliver altså rigeligt for Nikolaj og de fire nye EP-ansatte at tage fat på – allerede inden for de første 100 dage.

LILLE VENSTREFLØJ, HVAD NU?

Når man snakker om "de store politiske familier" i EU – de liberale, de konservative, socialdemokraterne, de grønne, de højrenationale – bliver socialisterne ofte glemt. Og med kun 5,5 procent af stemmerne og 41 pladser i parlamentet blev venstrefløjen også den mindste af alle grupperne. Forklaringen skal muligvis findes fire år tilbage i tiden.

● EU-valget '19

Mikael Hertoft, ledelsesmedlem af European Left

I Tyskland gik Die Linke fra 7 til 5 mandater, mens spanske Podemos næsten blev halveret – fra 11 til 6 mandater. I Frankrig røg kommunistpartiet helt ud, og venstrefløjens nye håb, Le France Insoumise fik også et langt dårligere valg, end man regnede med (6,3 procent). Den yderste højrefløj blev landets største parti med 23,3 procent af stemmerne.

– For en stor del af de folkelige klasser ser det franske højre ud til at være den politiske mulighed for at kanalisere den sociale protest og utilfredshed, konkluderer Paul Elek i en analyse for "Transform Europe".

Partierne i Skandinavien fik acceptable valg – men i hele Østeuropa har venstrefløjen kun fået ét mandat. Den socialistiske idé er stadig

i krise i øst, og utilfredsheden med EU bliver samlet op af højrenationalister.

Hvorfor? En del af forklaringen kan være, at venstrefløjen ikke turde tage opgøret med EU's diktater, da man havde chancen.

Grækenland siger nej – og så alligevel ikke

For fire år siden var befolkningen i det dybt forgældede Grækenland i oprør. EU, Verdensbanken og den internationale valutafond krævede, at Grækenland gennemførte privatiseringer og nedskæringer, der ville fattiggøre befolkningen. Venstrefløjspartiet Syriza overtog regeringsansvaret og ville forhandle en bedre aftale på plads – men den græske regering blev blankt afvist af EU.

Situationen i Grækenland blev diskuteret ivrigt i hele Europa. Enhedslisten tilhørte den del af venstrefløjen, der støttede en "plan B" – en afvisning af EU-diktaterne. I juli 2015 gennemførte regeringen i Grækenland så en folkeafstemning om EU's krav, og over 61 procent stemte nej. Alligevel følte Syriza sig tvunget til at underskrive et nyt memorandum med EU al-

Erfaringerne fra Grækenland har været svære for venstrefløjen. De moderate på fløjen mente ikke, at et oprør og et nej var noget alternativ – der var ikke styrke i et lille land til at sige nej til EU, og derfor var Syrizas linje den eneste mulige.

lerede 15. august. I perioden frem til 2019 blev den venstreorienterede regering dermed tvunget til at føre en borgerlig politik – med privatiseringer, fattigdom og arbejdsløshed til følge. I hobetal har unge grækere forladt landet.

Venstrefløjen slikker sårene

Erfaringerne fra Grækenland har været svære for venstrefløjen. De moderate på fløjen mente ikke, at et oprør og et nej var noget alternativ – der var ikke styrke i et lille land til at sige nej til EU, og derfor var Syrizas linje den eneste mulige. De moderate ønskede derfor, at vi gjorde et konkret arbejde for at gøre EU's politik så god som muligt. Den linje lignede meget De Grønnes og Socialdemokraternes. Og med det budskab fik bl.a. Die Linke i Tyskland et dårligt EU-parlamentsvalg i år, mens De Grønne gik frem fra 11 til 21 mandater og AFD – den tyske ekstreme højrefløj – gik frem fra 7 til 11 mandater. Die Linke gik til valg på at reformere EU og havde nedtonet EU-modstanden meget kraftigt – og det blev de ikke belønnet for. Spørgsmålet er, om venstrefløjen overhovedet har et relevant program, hvis den ikke tør gøre oprør mod neoliberale diktater?

Syriza gik også tilbage i Europa-Parlamentet, og derfor udskrev Alexis Tsipras, den græske premierminister fra Syriza, parlamentsvalg i Grækenland efterfølgende. Partiet tabte som ventet valget, og landet har nu en konservativ, neoliberal regering.

Venstrefløjen slikker sårene. Og en diskussion af, hvilken strategi vi skal følge, er mere nødvendig end nogensinde før.

Utilfredsheden med EU bliver samlet op af højrenationalister. Hvorfor? En del af forklaringen kan være, at venstrefløjen ikke turde tage opgøret med EU's diktater, da man havde chancen i 2015. I stedet blev Tsipras og hans venstreorienterede regering tvunget til at føre en borgerlig politik – med privatiseringer, fattigdom og arbejdsløshed til følge.

Foto: Daniele Vico (CC BY-ND 2.0)

Gør demokratiet repræsentativt

Hvor har vores demokratiske model svagheder? Og hvordan kan vi blive bedre til demokrati for alle i Enhedslisten og i vores egen hverdag? I kølvandet på folketingsvalget ser Rød+Grøn på demokratiets tilstand.

VENSTREFLØJENS DØR SKAL STÅ VIDT ÅBEN

Vi skal afgive plads til dem, der ikke ligner os selv – for flere perspektiver og flere stemmer gør Enhedslisten stærkere, klogere og mere demokratisk.

Mai Villadsen, ligestillingsordfører

På Enhedslistens nyligt overstående sommerlejr holdt jeg for en gruppe medlemmer et oplæg om, hvordan vi kan få flere med i Enhedslisten. I starten af oplægget rakte en tilhører, der har været medlem i rigtig mange år, hånden op med et spørgsmål: Hvorfor er det dog relevant? Det er relevant, fordi vi kun kan skabe store forandringer i vores samfund, hvis vi er flere om det. Hvis vi skal vende tidens højrenationale og neoliberal strømninger, skal vi være rigtig, rigtig mange. Derfor har venstrefløjen aldrig haft mere behov for at lade sin dør stå vidt åben.

Væk med de blinde pletter

At skabe plads til flere betyder, at andre må give afkald på en smule plads. Det kan godt føles irriterende. Er man én af dem, der aldrig har haft svært ved at komme til orde, så kan det måske føles unødvendigt. Men det er et faktum, at pladsen ikke er retfærdigt fordelt i dag.

På næste opslag gennemgår Rød+Grøn de mennesker, jeg skal fylde folketingssalen op sammen med fra 1. oktober. Der er stadig flest

mandlige politikere, især i de ældre rækker. Der er langt flere akademikere end ufaglærte. Og sammenlignet med verden uden for Christiansborg, er der absurd få ikke-hvide, ikke-heteroseksuelle, ikke-kropskapable folketingsmedlemmer.

Det er et problem, fordi vi hver især kommer med nogle perspektiver og erfaringer. Hvis bestemte perspektiver glimrer ved deres fravær i det forum, så får vi blinde pletter, når vi skal vedtage lovgivning, der burde medtænke hele befolkningen.

I vores eget parti er der også grupper, som er tydeligt underrepræsenteret. Både til afdelingsmøder og arrangementer, men især når vi kigger på dem, der er valgt kommunalt, regionalt og nationalt. Vi har meget få valgte med anden etnisk baggrund end dansk – faktisk ingen i vores nye folketingsgruppe. Vi har heller ingen valgte, der identificerer sig som LGBT. Og vi har ikke særlig mange med faglært baggrund, eller som har været ansat ude i velfærd. Ser vi på de lokalt valgte, så har Enhedslisten som parti faktisk været med til at trække

Der er ingen tvivl om, at Enhedslisten altid står forrest på barrikaden, når det gælder ligestilling og repræsentation. Desværre må vi konstatere, at det er let at have principper – men sværere at bryde de mønstre, vi selv har.

antallet af kvinder i de danske kommunalbestyrelser ned.

Mønstre er sværere end principper

Der er ingen tvivl om, at Enhedslisten altid står forrest på barrikaden, når det gælder ligestilling og repræsentation. Desværre må vi konstatere, at det er let at have principper – men sværere at bryde de mønstre, vi selv har.

Heldigvis kan vi gøre meget konkret for at åbne vores dør mere. Først og fremmest kan vi direkte henvende os til dem, vi gerne vil skabe plads til. Personligt var jeg aldrig endt som medlem af Folketinget, hvis jeg ikke var blevet direkte opfordret til at stille op. Og det havde nok forekommet mig utænkeligt, hvis der ikke allerede havde været unge, kvindelige politikere, jeg kunne spejle mig i. På dét punkt – i forhold til at få yngre kvinder ind i dansk politik – er det så småt lykkedes at ændre mønstret. Nu er det tid til at gøre det samme for andre underrepræsenterede grupper i Folketinget.

Det gør vi ved at lave inddragende politikudvikling. Ved målrettet at uddanne og træne dem, der ikke normalt får så meget plads. Ved at gennemtænke de måder, man kan være aktiv på, så de ikke kun tilgodeser én type politisk aktivist. Vi gør det også ved at starte med vores egne lokalafdelinger og hænder: Vi skal række dem frem og invitere nye ind, især når de ikke ligner os selv. Det skal vi gøre velvidende, at vores egen personlige plads bliver mindre – til gengæld bliver vores fællesskab og demokrati større.

HVID MAND, 48 ÅR MED LANG VIDEREGÅENDE UDDANNELSE

Rød+Grøn har som de allerførste lavet en statistik over, hvem der er blevet valgt til det nye folketing – og hvilke grupper, vi fortsat ikke ser så meget bag Christiansborgs mure.

Sarah Glerup, Rød+Grøn

Hvis Folketinget var en perfekt afspejling af verden uden for Christianborg, så ville de fleste danskere være mænd på 48,3 år med lang, videregående uddannelse. Kvinderne ville generelt være lidt yngre, og lesbiske ville ikke eksistere.

Selvfølgelig betyder repræsentativt demokrati ikke, at vælgerne og politikerne partout skal være ens, men et blik på de nyvalgte folketingsmedlemmer viser, at alle grupper i Danmark langt fra har lige let ved at komme til orde politisk set, og dét er i hvert fald potentielt et demokratisk problem. I det følgende har vi ikke talt de fire nordatlantiske mandater med.

Lidt mere ligestilling

Hvis vi ser på ligestillingen mellem mænd og kvinder, så er der gode nyheder. Der er stadig klar overvægt af mænd, men med 39 procent kvinder begynder vi at nærme os ligelig adgang til dansk politik. Kun i perioden fra 2011 var der marginalt bedre ligestilling. Det er dog ikke regeringspartiet, vi kan takke for udviklingen – Danmarks største parti har pt. kun en fjerdel

kvindelige folketingsmedlemmer. Kun Alternativet og Liberal Alliance er dårligere til at få kvinderne med – Liberal Alliance har ikke en eneste.

Generelt er de mandlige politikere en smule ældre end de kvindelige. I gennemsnit 5,5 år. I SF er forskellen minimal, og det er kvinderne, der fører med 1,1 år. Enhedslisten skiller sig ud fra alle andre partier ved at have den absolutte største aldersforskel på sine mandlige og kvindelige politikere: 20,3 år (uden Jette Gottlieb, som er eneste kvinde over 40, er forskellen 31,6 år!).

Uddannelsesmæssigt er politikerne et privilegeret folk. Mere end tre fjerdele har mindst en mellemlang videregående uddannelse, og mellemlang betyder ofte, at politikerne kun nåede at tage en bachelor i statskundskab, inden de blev valgt. I Danmark som helhed gælder det kun godt en fjerdedel af borgerne (kilde: Danmarks Statistik 2019). Dansk Folkeparti har som eneste parti flest folketingsmed-

Selvfølgelig betyder repræsentativt demokrati ikke, at vælgerne og politikerne partout skal være ens, men et blik på de nyvalgte folketingsmedlemmer viser, at alle grupper i Danmark langt fra har lige let ved at komme til orde politisk set, og dét er i hvert fald potentielt et demokratisk problem.

lemmer med ingen eller kort uddannelse (56 procent), mens hverken Liberal Alliance eller Nye Borgerlige har ét eneste.

Minoriteterne mangler stadig

Der findes ingen officielle data på folketingsmedlemmernes etnicitet, seksuelle orientering eller handicapstatus, så optællingen er her behæftet med usikkerhed. Alligevel er det let at se, at minoriteter har forholdsvis sværere ved at blive valgt. Der er aktuelt ét eneste folketingsmedlem med et synligt handicap.

Der er kun syv politikere, der udadtil identificerer sig som andet end heteroseksuelle, og det drejer sig udelukkende om mænd. Hvis Folketinget matchede generelle statistikker på dette punkt, burde der være ti til atten LGBT-politikere (6-10 procent) af alle køn. Mens det næppe overrasker, at hverken DF eller Nye Borgerlige har LGBT-personer valgt ind, er det iøjefaldende, at det samme gælder Enhedslisten, SF og De Radikale.

Otte folketingsmedlemmer har mindst én forælder med ikke-vestlig baggrund. Liberal Alliance, Nye Borgerlige og Dansk Folkeparti har nul. Hvis man kun tæller folketingsmedlemmer, hvor begge forældre har ikke-vestlig baggrund, har Socialdemokratiet og Enhedslisten heller ingen, og vi når helt ned på 3 procent af politikerne. Det er ekstremt få med tanke på, at 8,6 procent af den generelle befolkning har ikke-vestlig baggrund eller forældre med ikke-vestlig baggrund (kilde: Danmarks Statistik 2018).

MANGFOLDIGHED I PARTIERNE

Lavest andel kvinder: LA A A

Mest lige kønsfordeling: C S Ø

Højest uddannede partier: LA S

Lavest uddannede partier: DF

Ældste folketingsmedlemmer: DF

Yngste folketingsmedlemmer: SF

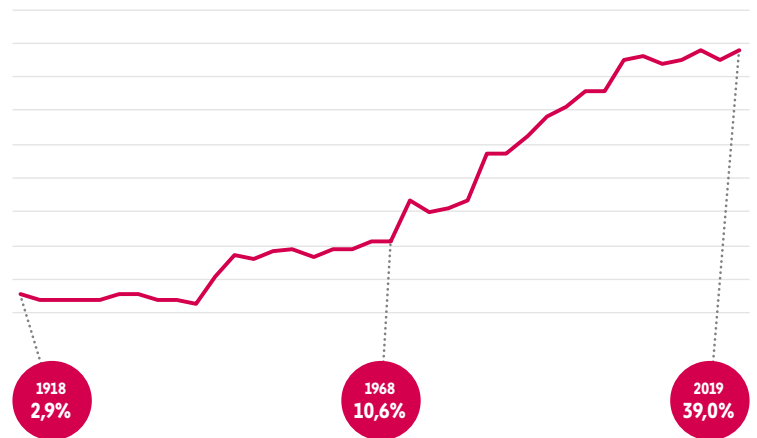
De hvideste partier: DF S LA

De mest heteroseksuelle partier: DF S B SF Ø

De mest kropskapable partier: er meningsløse at kåre, da kun Radikale har et folketingsmedlem med et synligt handicap.

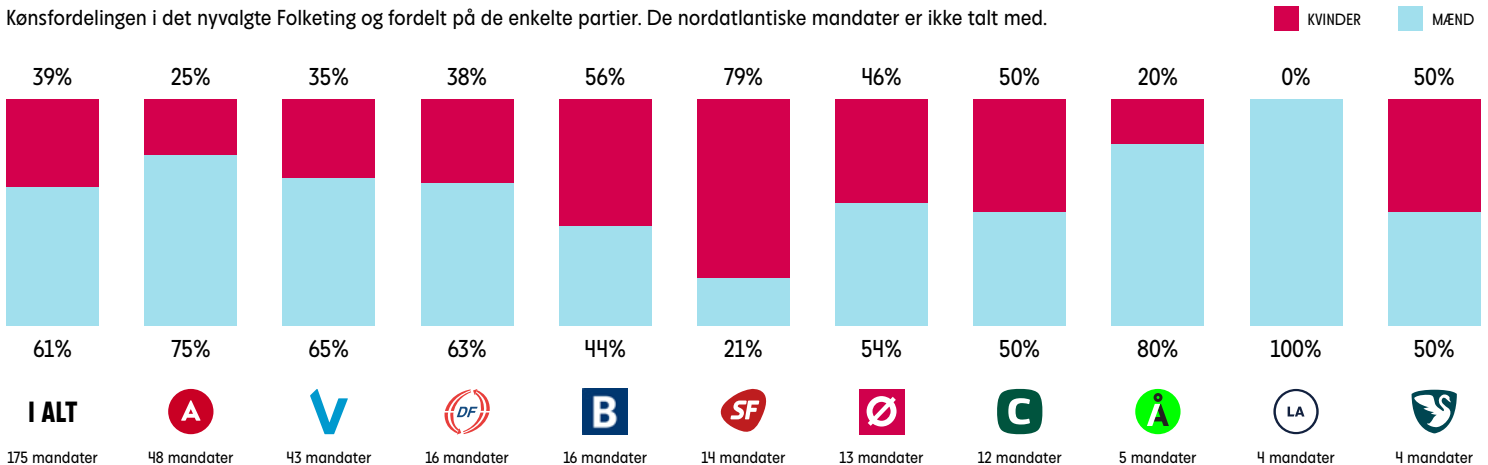
KØNSFORDELINGEN SIDEN KVINDERNE FIK STEMMERET

Udviklingen i andelen af kvinder i Folketinget, siden kvinder blev valgbare. De nordatlantiske mandater er talt med i statistikken. Kilde: Folketingets Oplysning.

KØNSFORDELING I PARTIERNE

Kønsfordelingen i det nylvalgte Folketing og fordelt på de enkelte partier. De nordatlantiske mandater er ikke talt med.

SÅDAN VÆLGER VI VORES FOLKETINGSMEDLEMMER

Bue Nielsen

Et parti kommer i Folketinget ved at opfylde et af tre krav:

1. Partiet har fået mindst 2 procent af alle gyldige stemmer.
2. Partiet har opnået mindst ét kredsmandat i en af landets ti storkredse.
3. Partiet har i to af valglovens tre landsdele fået mindst det gennemsnitlige antal gyldige stemmer, der i landsdelen er afgivet pr. kredsmandat.

Ved det forgangne valg gik Kristendemokraterne specifikt efter at få et kredsmandat, fordi de i så fald ville kunne komme ind også med under 2 procent af stemmerne. Hver af de ti

storkredse har et antal kredsmandater hovedsagelig bestemt af, hvor mange vælgere der bor i storkredsen. F.eks. er der 15 kredsmandater i Nordjyllands storkreds. De bliver fordelt på partierne ud fra d'Hondts metode: Hvert partis stemmetal i kredsen deles med tallene 1,2,3,4,5 osv. Disse brøker kaldes kvotienter, og mandaterne tilfalder de 15 største.

Antal mandater til et parti bestemmes af det antal stemmer, partiet har fået i hele landet. 7 procent af stemmerne giver, for de partier, der opfylder et af de tre hovedkrav, 7 procent af mandaterne. Så har et parti fået et kredsmandat, men kun 1,7 pct. af stemmerne i hele landet, får det 1,7 pct. af de 175 mandater eller 3 mandater. Man kan faktisk komme i Folketinget med endnu færre stemmer. Hvis der nu var et særligt 'Bornholmerparti', som

alene stillede op på Bornholm, kunne det komme i Folketinget via et kredsmandat i Bornholms storkreds, som kræver ca. 6.000 stemmer eller blot 0,17 pct. af alle stemmer i landet.

Hvis et parti får blot 1.000 stemmer, bliver de bevilget støtte frem til næste valg (33 kr. pr. stemme i 2019), også selvom partiet ikke kom ind. Det opnåede både Kristendemokraterne, Stram Kurs og Klaus Riskær Pedersen.

Blanke stemmer regnes for ugyldige. I forhold til valgresultatet gør det ingen forskel, om man stemmer blankt eller helt bliver hjemme – begge dele formindsker kravet til, hvor mange stemmer et parti skal have for at komme over spærregrensen. På den måde kan en blank stemme åbne døren for et parti på vippen, eksempelvis Kristendemokraterne.

HVEM REPRÆSENTERER BEDST DEN ENLIGE MOR PÅ DAGPENGE I ISHØJ?

Hvad ville der ske, hvis vi skiftede valg ud med lodtrækning? Sådan lyder det provokerende fra historiker Asser Amdisen. Han vil tvinge os til at turde nytænke demokratiet, så det bliver mere repræsentativt – og måske gør os mere politiske.

Sarah Glerup, Rød+Grøn

De politikere, der fra oktober atter indtager Folketingets talerstol, adskiller sig statistisk set temmelig meget fra de borgere, der kan stemme på dem. De er f.eks. bedre uddannede, hvidere, de er ikke på dagpenge og kommer det sandsynligvis aldrig.

Det betyder så langt fra, at de er dårlige til at lave politik. Men hvis demokrati handler om at repræsentere, har vi problemer, mener historiker og forfatter Asser Amdisen, der selv er medlem af Enhedslisten. Derfor har han foreslået noget radikalt: I stedet for valgkampe, der samtidig er magtkampe, kunne vi trække lod.

En håndgranat, ikke de vises sten

Da jeg møder Asser på en café ved Københavns Hovedbanegård – han skal videre med tog for at holde oplæg om demokrati på Fyn – stikker han mig sin bog 'Nu vi taler om demokrati' fra sidste år. Her luftede han første gang lodtrækning som mulighed.

– Bogen er en gennemgang af demokratiets historie. Jeg starter med Aristoteles, der under-

viser Alexander den Store, og når til sidst nutiden og en konstatering af, at demokratiet ikke fungerer optimalt. Derfor spørger jeg: Kunne vi gøre det på en helt anden måde? Kunne vi f.eks. trække lod? Det fylder en halv side, men jeg skal love for, pressen gik amok, griner han. Hans forslag er ikke de vises sten, men en "håndgranat":

– Jeg vil tvinge os til at tænke anderledes. For den måde, vi taler om demokrati på i dag, er så fastlåst i etablerede tankemønstre, at den bliver dogmatisk. En professor i Aalborg, Johannes Andersen, har kaldt det "totalitær demokrati": Enten er man samme slags demokrat som os, ellers også er man ikke demokrat. Så bliver demokrati religion snarere end en styreform.

Demokratiet som historisk tilfældighed

Asser insisterer på, at vores demokrati hverken er givet af gud eller naturen, men en følge af historiske tilfældigheder.

» Jeg vil tvinge os til at tænke anderledes. For den måde, vi taler om demokrati på i dag, er så fastlåst i etablerede tankemønstre, at den bliver dogmatisk. En professor i Aalborg, Johannes Andersen, har kaldt det "totalitær demokrati".«

Asser Amdisen, historiker

– Det, vi opfatter som repræsentativt demokrati, kommer fra USA. Da man i det gamle Grækenland sagde, at man havde demokrati, brugte man ofte lodtrækningsmodellen – det er dér, min idé kommer fra. Man stemte om valg af hærfører, men trak ellers lod om ansvarsposter. Selvsagt kun blandt en udvalgt skare af rige mænd, tilføjer han.

– I Middelalderen eksisterede demokratiet i miniudgave i nogle svejtsiske bystater og faglige laug, hvor man stemte om tingene, ellers var det kejsere og konger. Først omkring reformationen går den primære samfundsenhed fra at være familie og menighed til at være individer. Ideen om, at individerne skal være dem med politisk indflydelse, opstår. Den blev første gang udmøntet i USA i 1776 efter borgerkrigen. Amerikanerne ønskede direkte demokrati. At mødes på agoraen som i Grækenland. Men afstandene var for store. Derfor endte man med at vælge repræsentanter i stedet. Den model tilnærmer vi os 70 år senere. Partierne var ikke en del af det. I grundloven fra 1848 står udtrykkeligt, at et medlem af Folketinget aldrig kan være bundet af andet end sin samvittighed.

Vores demokrati uddanner de mindst egnede

For Asser kan netop partierne være et problem, hvis man mener, at demokrati handler om at repræsentere befolkningen.

– Vi har bygget demokratiet op om organisationer, der lever for at opretholde sig selv. Derfor bliver det vigtigere at få mange stemmer end at forsvare de interesser, man er valgt på.

Det, vi opfatter som repræsentativt demokrati, stammer faktisk fra USA, fortæller historiker Asser Amdisen. I det gamle Grækenland havde man i højere grad direkte demokrati, men ofte trak man lod om ansvarsposter.

Foto: Michele Henderson, unsplash.com

Samtidig opstår en uheldig intern dynamik: Hvordan kommer man frem i et parti? Ved at sige det, de andre gør, så man ikke fornærmer nogen. Det kræver ti år at nå til tops, og på dén tid vil der være skift i magtbalancen. Du skal kunne glide med de skift. Sidst, men ikke mindst, skal du kunne sætte din karriere over alt andet. Hvis du synes, en eller anden mærkesag er vigtigere end at bevæge dig opad, ryger du af før Folketinget, mener han.

- Systemet favoriserer dem, der er mindst egnede til at repræsentere. Dem, der ikke brænder for meget for bestemte holdninger, ikke relaterer sig for tæt til andre, og som finder magtspillet mere centralt end politikken. Jeg mener bestemt, vores politikere er ildsjæle og arbejder som heste, men man bliver efterhånden fanget i dét system.

En konsekvens er, at tilliden til politikerne og forskellene på dem bliver mindre.

- I dag er alle enige om, at vi styrer et kapitalistisk samfund, vi eventuelt kan regulere lidt. Selv Enhedslistens nye regnemodeller er forsøg på at påvirke kapitalismen, ikke på at få den væk. Det betyder, at i stemmeboksen kan jeg sætte kryds ved lige det socialliberale parti, jeg har lyst til, påpeger Asser tørt.

Hvordan gør vi verden politisk igen?

Dén socialliberale ensretning kunne lodtrækningsmodellen afhjælpe.

- Hvis vi finder en enlig mor på dagpenge i Ishøj og spørger, hvordan hendes interesser bedst repræsenteres, er det så den her måde? Eller var det bedre at trække 499 tilfældige cpr-numre ud, så den enlige mor selv kunne ende i Folketinget?

Forslaget er en håndgranat, ikke en fiks og færdig løsning. Der er risiko for, at cand.polit-embedsmænd med fagsprog vil dominere. Men modsat i dag behøver politikerne ikke holde sig gode venner med dem, for de skal ikke genvælges. De vil kunne agere frit. De politiske ildsjæle, som der bestemt er mange af i nutidens partier, er Asser dog ikke bekymret for at miste.

- Ingen vil forhindre folk i at lave partier, blade, debatter. Vi forhindrer blot, at politiske mennesker ser politik som en karrierevej. Andre ting må drive deres virke. Måske samfundssind? Uanset hvad, er det vigtigt at pointere, at

det her ikke handler om at sikre retfærdig politik og et retfærdigt samfund; det er en separat diskussion. Det handler om at etablere rammer, hvor vi kan få lov at kæmpe for et retfærdigt samfund. Hvordan gør vi verden politisk igen? Du spørger, om vi taber de politisk aktive ved at droppe valgkampene. Jeg tror, vi får flere! Fordi vi alle ville risikere at blive trukket på tinge. Så kunne ingen længere bare se passivt til.

BORGERFORSLAG OG BORGERTING

Borgerforslag blev lanceret 24. januar 2018. Siden da har seks borgerforslag opnået de 50.000 støtter, der skal til for at få dem stillet. Heraf er tre blevet forkastet efter behandling i Folketinget, to er bortfaldet og venter på at blive genfremsat, mens det sjette og seneste behandles til oktober.

Intentionen er god, men dømt til at fejle, mener Asser Amdisen:

- Borgerforslag virker ikke, når politikerne bliver fornærmede over, at borgerne blander sig i deres arbejde. Bl.a. Magteliteprojektet har foreslået et borgerting, som al lovgivning skal forbi. Det er en mindre radikal nytænkning af demokratiet end min, for man lægger blot et nyt lag ovenpå, men måske udmærket.

ENHEDSLISTENS KAMP MOD LEVEBRØDSPOLITIK

For at undgå, at folketingsgruppen er løstrevet fra resten af samfundet, har Enhedslisten enhedsløn og rotationsordning. Vores politikere får samme løn som en faglært metalarbejder i København om må ikke genopstille til urafstemningen efter at have siddet syv år i Folketinget, før de har haft mindst to års pause.

En god idé, men ikke nok, mener Asser Amdisen:

- Enhedslisten er absolut bedre til at undgå levebrødspolitikere end andre partier, men desværre sætter vi ikke den fulde dagsorden for, hvordan politik føres i Danmark.

I bogen "Nu vi taler om demokrati" gennemgår Asser Amdisen demokratiets historie. Han starter med Aristoteles, der underviser Alexander den Store, og når til sidst nutiden og en konstatering af, at demokratiet ikke fungerer optimalt.

Foto: Privatfoto

GUIDE: SÅDAN SKABER DU PLADS TIL FORSKELLE I ENHEDSLISTEN

Hvordan bliver du bedre til at byde nye medlemmer velkommen – også når de ikke ligner dig selv? Rød+Grøn ser nærmere på, hvordan vi kan sikre plads til forskellighed.

Anna K. Jørgensen

Repræsentativt demokrati skal ikke reduceres til en mangfoldigheds-tjekliste. Men det er et problem, hvis vi går glip af vigtige erfaringer og perspektiver, som kunne gøre os bedre til sammen at løfte de mest marginaliserede grupper i samfundet. I Enhedslisten har vi fået en masse nye forskellige medlemmer siden valget, og i sidste nummer af medlemsbladet opfordrede Landskontoret dem til at blive aktive.

Der nævnes flere mulige udfordringer; tid, lyst, overskud. Én, der dog knapt så let lader sig definere, er, at vi som parti skal blive bedre til at håndtere de forskelle, der eksisterer os alle sammen imellem, så alle føler sig velkomne i partiet. For hvad er det, der afgør, om man føler sig velkommen?

I alle fællesskaber eksisterer der normer – både skrevne og uskrevne – og særligt de uskrevne kan være svære at få øje på, hvis man selv falder inden for normen. Er man f.eks.

selv heteroseksuel, opdager man måske ikke, at man ubevidst har antaget, at en familie altid består af en far og en mor. Dette kan komme til udtryk i diskussioner om familiepolitik eller i spørgsmål som: "Din kæreste, hvad laver han så?" Selvom det er velment, kan det hurtigt få den, der ikke er heteroseksuel, til at føle sig udenfor. Den gode nyhed er, at der ofte skal meget få ændringer til, for at flere kan føle sig inkluderet. Første skridt er at blive bevidst om, hvor du måske har blinde vinkler.

Tag ansvar

Som medlem af Enhedslisten kæmper du selvfølgelig for alle arbejdere, migranter og andre af samfundets sårbare grupper. Det betyder desværre ikke, at du aldrig selv kan komme til at diskriminere eller ekskludere andre. På

I alle fællesskaber eksisterer der normer – både skrevne og uskrevne – og særligt de uskrevne kan være svære at få øje på, hvis man selv falder inden for normen. Er man f.eks. selv heteroseksuel, opdager man måske ikke, at man ubevidst har antaget, at en familie altid består af en far og en mor.

samme måde som man kan være homofobisk, selvom man selv er homoseksuel, eller sexist, selvom man er kvinde. For vi er alle del af en kultur, som er bygget på at ekskludere bestemte grupper. Det kræver arbejde at bryde med den, både kollektivt og individuelt.

Lyt

Det kan være svært at blive fortalt, at noget hænger sammen på en anden måde end den, der passer med ens egen verdensopfattelse. Men det er også ofte i de situationer, vi kan lære af hinanden. Øv dig derfor i at lytte i stedet for at modargumentere. Som mennesker, der arbejder med og går op i politik, kan vi ofte godt lide at starte en god diskussion. Men hvis udgangspunktet er en minoritetspersons liv og valg, så er det ikke et godt tidspunkt. Hvis nogen fortæller dig, at de bruger "de og dem" i stedet for "hun og hende", eller at de ikke vil kaldes n-ordet, så skal du ikke debattere – du skal lytte og lære.

Erkend, at du ikke sidder med alle svarene

Måske tilhører du selv en minoritet? Selvom du f.eks. er kvinde eller homoseksuel, må du erkende, at det ikke nødvendigvis gør dig ekspert på andre menneskers oplevelser med diskrimination. Strukturel undertrykkelse som racisme

Foto: Matteo Paganelli, unsplash.com

ENHEDSLISTEN

VI VED KUN LIDT OM VORES MEDLEMMER

Enhedslisten ved kun det om medlemmerne, som folk selv oplyser. Inde på mit.enhedslisten.dk kan hvert enkelt medlem selv angive en række ting, som det kan være praktisk for Enhedslisten at vide. Der er f.eks. altid tegnsprogstolkning til årsmødet, og døde medlemmer har rettigheder som en afdeling og kan vælge delegerede og suppleanter til årsmødet.

Medlemsbladet bliver altid lagt på hjemmesiden med hver artikel for sig, så blinde medlemmer og andre med læsevanskeligheder kan få artiklerne læst højt af computeren.

og sexismen kan have paralleller, men virker og rammer ikke nødvendigvis på samme måde for alle mennesker eller grupper.

Luk ikke øjnene for forskelsbehandling

Som danskere har vi en instinktiv aversion mod at dele folk op efter hudfarve – og med god grund. Men i den politiske virkelighed, vi lever i, er det for let at kalde sig farveblind. Vi hører ofte nogen sige: "Jeg ser jo ikke (din) hudfarve". Men forskelsbehandling på baggrund af hudfarve eller etnicitet forsvinder ikke, bare fordi vi lader som om, den ikke er der.

Giv plads

Se på, hvem der tager plads i de rum, du færdes i. Er det altid dig eller folk, der ligner dig? Så

Hvis nogen fortæller dig, at det arrangement, du var med til at planlægge, ekskluderer dem, så lyt, og prøv at undgå at forsvare dig. Når man er minoritetsperson, overlades man tit med alt arbejdet for at gøre rummet til at være i.

er det måske på tide at læne sig tilbage og se, om ikke nogen andre så vil komme på banen. I Enhedslisten er vi fans af rotationsprincippet. På samme måde kan du foreslå, at referat- eller dirigenttjansen til dit afdelingsmøde går på omgang. Det giver plads til, at dynamikken i rummet kan ændre sig.

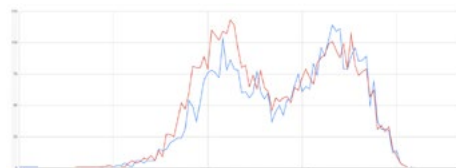
Tag kritik og råd til dig

Hvis nogen fortæller dig, at det arrangement, du var med til at planlægge, ekskluderer dem, så lyt, og prøv at undgå at forsvare dig. Når man er minoritetsperson, overlades man tit med alt arbejdet for at gøre rummet til at være i. Man må selv påpege, at det ikke fremgår af eventbeskrivelsen, om et event er tilgængeligt med kørestol, eller om der vil være en tegnsprogstolk til stede. Derfor skal du lytte, når nogen fortæller dig, at de har følt sig ekskluderet. Måske vidste du ikke, hvad det vil sige, at et rum er tilgængeligt. Når du har lyttet, er det tid til at handle – og gøre det bedre næste gang.

Anna K. Jørgensen er lingvist og aktivist og har arbejdet med sprog, køn og forskellighed gennem mange år. Bla. i egen forskning i MIX Copenhagen LGBTQ Film Festival og som medstifter af FLAB – En feministisk festival. Hun er også aktiv i Enhedslisten.

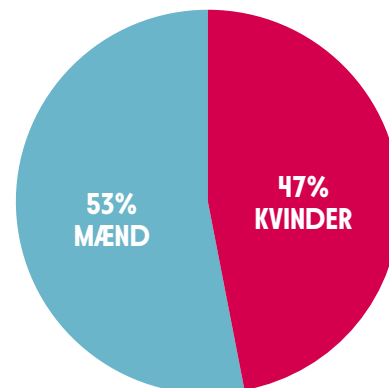
ALDERSFORDELING I ENHEDSLISTEN

Som de fleste andre foreninger mangler vi medlemmer i den aldersgruppe, der har hjemmeboende børn. Det tyder på, at vi skal blive bedre til at inkludere børnefamilier i vores aktiviteter.

KØNSFORDELING I ENHEDSLISTEN

Vi har en lille overvægt af mandlige medlemmer: 47 procent kvinder og 53 procent mænd. Siden april 2018 har vi haft selvbetjening, hvor medlemmer selv kan angive deres køn. De kan vælge mellem "Kvinde", "Mand" eller "Andet". Aktuelt har ingen personer har valgt "Andet".

HVORDAN FÅR VI FLERE MED?

Rød+Grøn har spurgt nogle af de mennesker, som satte kryds ved Enhedslisten den 5. juni, hvad der skulle til for, at de også bliver medlemmer.

Anna K. Jørgensen

RIKKE KOLDING

29 år, kommunikationsmedarbejder og freelance filminstruktør

Hvorfor er du ikke medlem af Enhedslisten?

- Jeg tror, at jeg som så mange andre lider lidt af politikerlede. Jeg stemmer på Enhedslisten, fordi det er det parti, jeg kan identificere mig mest med på venstrefløj, selvom det ikke hundrede procent afspejler min politik. Jeg føler mig ikke helt inkluderet, men det er det bedste alternativ.

Hvad kunne Enhedslisten gøre for at få dig med?

- Generelt går jeg meget op i, om mit parti afspejler ting, som betyder noget for mig og min omgangskreds i LGBT-miljøet. Enhedslisten rører ved nogle gode ting, såsom minoritetspolitik, men når jeg så kigger på partiets samlede profil, savner jeg mere fokus på sociale klasser og personer, der er flere minoriteter på én gang.

Så du tænker egentlig, at Enhedslisten er godt på vej?

- Ja. Der er en masse ting, man ikke snakker om i dansk politik, men som egentlig var oplagte for Enhedslisten at bringe på banen. Lige nu har Enhedslisten jo en magt, hvor partiet faktisk kan ændre nogle ting.

SE EUN LEE

35 år, community organizer

Hvorfor er du ikke medlem af Enhedslisten?

- Jeg har også overvejet det i de seneste år. Der er brug for et parti som Enhedslisten, som trækker dansk politik lidt mere mod venstre.

Hvad kunne få dig til at overveje at blive medlem?

- Så skulle det være for at blive aktiv i en lokalafdeling og få mere indflydelse på landspolitikken. Der kommer jo heller ikke til at ske noget, hvis ikke jeg engagerer mig, det ved jeg godt. Folk prøver tit at hive mig med, men lige nu føler jeg, at jeg får mere politisk indflydelse ved at lave aktivisme uden for partierne.

Hvem skal Enhedslisten blive bedre til at repræsentere?

- Engang var der noget fedt og radikalt ved Enhedslisten, men jeg har nogle gange lidt svært ved at få øje på det nu. Er man et parti, som går op i at analysere magtdynamikker, så må man blive bedre til at kigge indad. Hvis der sidder en masse hvide mennesker og tænker på, hvordan de kan inkludere migrantgrupper, så tror jeg ikke, vi når særligt langt. Som en person, der ikke er hvid, virker Enhedslisten ikke som det mest indbydende parti lige nu.

MARIE LINDA JØRGENSEN

26 år, studerende

Hvorfor er du ikke medlem af Enhedslisten?

- Fordi jeg ikke kender nok til hele partiets politiske program til, at jeg ved, om jeg kan støtte helt op om det. Derfor er det ikke naturligt for mig at være medlem.

Hvad kunne få dig til at overveje at blive medlem?

- Hvis jeg følte mig mere sikker på, at Enhedslistens tiltag kunne understøttes finansielt, ville jeg overveje det. Nogle af Enhedslistens politikker virker urealistiske at få gennemført.

Er der nogen specielle områder, Enhedslisten burde fokusere på?

- Klima er øverst på min dagsorden, og der synes jeg, Enhedslisten er gode. Men jeg er i tvivl om, hvorvidt deres mål er realistiske. Jeg savner mere fokus på psykisk sygdom blandt unge og stigningen, vi ser på det område. Det er vigtigt, fordi det er de unge, der skal bære arbejdsmarkedet og bekæmpe klimaforandringerne fremover. Derfor må vi ikke tabe dem nu.

SÅDAN GØR VI ENHEDSLISTEN MERE RUMMELIG

Under valgkampen har over 600 meldt sig ind i Enhedslisten. Rød+Grøn og Didde Jacobsen, organisatorisk medarbejder, har talt om, hvordan vi bedst tager imod nye medlemmer – også dem, der ikke ligner flertallet i partiet.

Sarah Glerup, Rød+Grøn

- Vi har haft meget fokus på at gøre vores afdelingsaktive bevidste om, hvordan man åbner sin gruppe op for de mange nye. Det kan være lavpraktiske ting som at sørge for at ringe til dem eller sikre, at når de første gang kommer til et møde, så bliver der hilst, og der er en stol parat. Men først og fremmest handler det om, at vi skal have forskellige typer af aktiviteter for vores medlemmer – også de mindre nørdede, forklarer Didde.

Bedre vilkår for børnefamilierne

Nogle af dem, Didde hurtigt og flere gange nævner, vi skal være bedre til at inkludere, er børnefamilierne. De klassiske medlemsmøder, der afholdes på hverdagsaftener uden bagkant, er nemlig alt andet end børnevenlige.

- Børnefamilierne, altså folk i 30'erne og 40'erne, der begynder at få børn eller har små børn. Det er så vigtigt, at vores fællesskab giver dem noget at gå til, hvor deres børn er velkomne frem for en belastning, der bliver placeret i et hjørne. Den sommerlejr, vi netop har afholdt, var et eksempel på en aktivitet, der også er for dem.

Og det handler om at være vedholdende, hvis man vil have børnefamilierne med.

- Man kan godt afholde arrangementer, hvor man har tænkt børn ind, uden at børnene dukker op. Så er det vigtigt, at man alligevel bliver ved med at tænke dem ind. For det her handler om en kulturændring, der skal ske stille og roligt. Vi skal blive ved med at sikre børnevenlige vilkår, så skal børnefamilierne nok begynde at komme.

Økonomi og bevidsthed

Som eksempel på en børnevenlig aktivitet nævner Didde gåture i lokalområdet, hvor man tager en naturvejleder og et miljøansvarligt byrådsmedlem med. Dem har jeg set på Facebook, men i stedet for børn har jeg kørestol at tage hensyn til, og jeg kan sjældent læse af invitationerne, om gåruten også er for mig. Tilgængelighed bliver glemt. Måske vil det hjælpe, hvis vi tager det op på afdelingstræf, foreslår Didde, der finder emnet ekstremt vigtigt.

» Så skal vi tage det med at være allierede alvorligt! Gå med, også når det ikke handler om os. Give plads på talerstolen til dem, der ikke er så repræsenteret i vores parti. Gøre det til en del af vores kultur at anerkende, at mange af os er født med privilegier, som det kan være svært at være opmærksom på.«

Didde Jacobsen, organisatorisk medarbejder

Tilgangen er dog en anden end med børnefamilierne, hvor man skal tænke børn med, uanset om de dukker op eller ej. Tilgængelighed løses med kreativitet fra gang til gang.

- Der er jo noget økonomi i det. F.eks. har vi lige haft sommerlejr på en skole, der ikke var særlig tilgængelig, men til gengæld billig at leje. Men her er den vigtige pointe, at det sagtens kunne lade sig gøre at få en deltager i kørestol med alligevel! Fordi vi f.eks. byggede en rampe og tog højde for, hvilke workshops han ville med i, så de lå i stueplan. Vi skal huske, at med fokus og justeringer kan vi rigtig meget, selvom udgangspunktet ikke er perfekt, fortæller Didde.

Giv plads til nye stemmer

Jeg spørger, om der er andre minoriteter, vi skal være bedre til at rumme. Det er der.

- Man kan se det på årsmødet: det er en meget hvid masse, vi har at gøre med. Måske vil det hjælpe at tage emner op, som interesserer etniske minoriteter. Vi har f.eks. fået et antiracistisk udvalg, der ikke er kridhvidt. Min pointe er ikke, at folk kun interesserer sig for lige dét, de selv er berørt af, men at vi skal finde emner, som de eksperter på, mener Didde.

- Og så skal vi tage det med at være allierede alvorligt! Gå med, også når det ikke handler om os. Give plads på talerstolen til dem, der ikke er så repræsenteret i vores parti. Gøre det til en del af vores kultur at anerkende, at mange af os er født med privilegier, som det kan være svært at være opmærksom på. Og det er okay, at det er svært – så længe vi lytter, når andre kalder os ud. Hvis vi har nogle overordnede beslutninger om at blive mere inddragende og åbne som organisation, og hvis vi tager ansvar for det i fællesskab, så skal det nok lykkes!

» Vi har haft meget fokus på at gøre vores afdelingsaktive bevidste om, hvordan man åbner sin gruppe op for de mange nye. Det kan være lavpraktiske ting som at sørge for at ringe til dem eller sikre, at når de første gang kommer til et møde, så bliver der hilst, og der er en stol parat.«

Didde Jacobsen, organisatorisk medarbejder

Foto: Steve McFarland

Foto: Enhedslisten Gladsaxe

I GLADSAXE ER DET LET AT VÆRE MED

Enhedslistens lokalafdeling i Gladsaxe har succes med at sætte afdelingsarbejdet i system. Over halvdelen af medlemmerne er aktive ved valgene, og mange nye medlemmer bliver en aktiv del af afdelingen.

● Lokalafdelingerne

Nina Ericsson, Rød+Grøn

Den korte version er, at det er ressourcekrævende at få flere til at blive aktive i Enhedslisten. Men det er også sjovt, fortæller kontaktperson Kirsten Jacobsen, da jeg spørger hende, hvordan de gør.

- Det er nok lidt tilfældigt, når det kan lade sig gøre. Jeg kom på efterløn, stillede op til bestyrelsen og har været kontaktperson et lille års tid, starter hun.

Man skal vide, hvad man siger ja til

Kirsten og de andre i afdelingen prøver at være meget bevidste om ikke kun at henvende sig til Tordenskjolds soldater.

- Man kommer så let til at tale på en indforstået måde, så vi bestræber os på at forklare, hvad det er, vi beder folk om, når der er brug for aktivister, fortæller hun og uddyber:

- Vi beskriver bl.a., hvad det vil sige at være tilfornordnet. At det er et borgerligt ombud, at man ofte får fri fra arbejde, at Enhedslisten samler penge ind via partiskat osv. Og ikke mindst, at det er rigtig hyggeligt. Når folk ved, hvad opgaven består i, bliver det lettere at sige ja, forklarer hun.

Det er i dén grad lykkedes Gladsaxe-afdelingen at skaffe tilfornordnede. Enhedslisten har kunnet udfylde alle de pladser, som kommunen havde tildelt partiet – og lidt til. 47 tilfornordnede blev det til – i en afdeling, der før valget havde omkring 150 medlemmer!

Synlige i gadebilledet

Afdelingen har sit eget medlemsblad, "Ø-nyt", som kommer på mail i begyndelsen af hver måned. Det printes og leveres af et par medlemmer uden for bestyrelsen til de fem-seks medlemmer, der ikke har mail.

- Vores møder ligger fast anden torsdag i måneden. Vi tilstræber at være synlige i gadebilledet på en eller anden måde hver anden måned. Vi har f.eks. haft et offentligt møde om miljø – med temaer som klima, økologi, workshop med upcycling af brugt tøj og den kommende letbane, fortæller Kirsten og fortsætter:

- Her havde vi BRIO-tog med til børnene, så de kunne bygge deres egen letbane, mens de voksne hørte oplæg. Vi har også haft ølsmagning og folkekøkkener.

» Vi tilstræber at være synlige i gadebilledet på en eller anden måde hver anden måned. Vi har f.eks. haft et offentligt møde om miljø – med temaer som klima, økologi, workshop med upcycling af brugt tøj og den kommende letbane.«

Kirsten Jacobsen, kontaktperson

Men hvordan overkommer de dog alt det, undrer jeg mig.

- Det handler meget om at kunne uddelegere til folk uden for bestyrelsen. Folk kan jo bidrage med alt muligt. Et par medlemmer, bl.a. et tidligere postbud, har lavet ruteplanerne til husstandsomdeling af valgmaterialer. Hver rute tager en times tid, og allerede i januar ringede vi rundt til alle medlemmer og spurgte, hvad de kunne bidrage med, når valget blev udskrevet. Så blev ruterne fordelt og materialerne lagt klar til afhentning med folks navn på, da vi fik dem fra landskontoret.

Bestyrelsen bruger Ø-nyt aktivt til at skabe engagement.

- Vi skriver i bladet, at nu har så og så mange meldt sig som tilfornordnede, og vi skal bruge så og så mange flere. Så kan folk følge udviklingen og se, at vi rykker.

Får nye medlemmer godt med

Det sociale betyder meget for, om nye medlemmer kommer til at føle sig godt tilpas i afdelingen. Det ved de i Gladsaxe, og derfor bliver alle nye medlemmer ringet op og inviteret til de kommende aktiviteter.

Til afdelingsmøderne er det en fast kultur, at man har en navnerunde, hvor hver person fortæller lidt om sig selv, så man lettere kan lære folk at kende. De garvede medlemmer sørger også altid for, at de nye ikke er overladt til sig selv i pauserne.

- Og det ser ud til at bære frugt: Omkring tolv af de tyve nye medlemmer har foreløbig været aktive i afdelingen, smiler Kirsten, som nu kan glæde sig over ca. 170 medlemmer i Gladsaxe.

REJSEBERETNING: FRA ROSER TIL GEVÆRER

Når man læser sit medlemsblad, kan man få gode idéer. Det fik jeg, da bladet i marts sidste år havde et temanummer om Østeuropa med artiklen "En landsby i Bulgarien". Der må jeg hen, tænkte jeg.

● Bulgarien

Gunna Starck, Rød+Grøn

I et par år har jeg kombineret European Lefts sommeruniversitet med rejser til Krakov, Bratislava, Budapest, Ljubliana, Sarajevo, Mostar og Tirana. Her har jeg fundet knapt så globaliserede, stereotype og "vestlige" byer, selv om flere af dem er godt på vej.

Men rigtigt ud på landet i Østeuropa kom jeg ikke, så her var den bulgarske landsby Svezhen, der har dansktalende beboere med lokalkendskab, en oplagt mulighed i år. Man kommer nemlig ikke langt med fremmede sprog (bortset fra russisk) i Østeuropa.

Vandfald og flåtbid

Rigtig mange mennesker bor og lever stadig på landet i Bulgarien, men turisterne og interrailerne, som jeg meldte mig under fanerne hos, pisker stadig fra den ene hovedstad – med H&M, Starbucks, McDonald's – til den anden. De

byer er ikke repræsentative for den lokale kultur. Så jeg skulle ud på landet og havde siden november været i kontakt med ægteparret Dorte og Christo, der bor i landsbyen i Balkanbjergene. Her ville jeg – uden bil – forsøge at klare mig på de lokale præmisser.

Det var rigtig ferie, for dagene i landsbyen forløb i et tempo og med materielle vilkår, som får simple daglige gøremål til at fylde. I de 14 dage, jeg boede i huset, havde jeg 12 gæster i kortere eller længere tid.

Udflugter gik til den lille stationsby Karlovo, som har en produktion af elektricitet fra byens flotte vandfald, og til Plovdiv, som har overtaget kulturbystafetten efter Aarhus. Her fik vi afprøvet det bulgarske sundhedsvæsen, da mit barnebarn på to år viste sig at have et inficeret flåtbid med hjemmefra. På skadestuen blev hele familien straks vist op på 1. sal, hvor der sad tre sundhedspersonaler klar. De konstaterede, at det ikke var akut og sendte hele familien i ambulance over på infektionsmedicinsk. Antibiotika blev udskrevet, så i ambulance tilbage til sygehusapoteket, hvor man kunne få medicinen. Ingen bad om papirer endsige blåt sygesikringsbevis. Der var bare høj service.

Kommunalt budget på nul

Tilbage i Svezhen havde vi spændende snakke med Dorte og Christo. Byen er en småkommune under storkommunen Brezovo, og i prin-

cippet er Svezhens budget på nul. Alle pengene er i storkommunen, så Christo, der er borgmester, skal ind og snakke sig til hver en krone til vejskilte, belægning og projekter. Af samme årsag stiller han op til næste valg i storkommunen.

Mens vi var i byen holdt en professor i antropologi et foredrag om Svezhen, som er meget gammel og speciel på den måde, at beboerne ikke var bønder, men levede af rosenproduktion til parfume. På mit spørgsmål om, hvorfor man ikke gør det i dag, var svaret, at de, der arbejder, hellere vil have et 9 til 16-job end det hårde, sæsonprægede arbejde med roserne. Det er i et vist omfang overtaget af vandrende romaer, som ikke er vellidte i byen. Hvor er så de nye job? På våbenfabrikkerne i Karlovo og en nærliggende forstad. Bulgarien har nemlig en af Europas største våbenproduktioner.

Uden for Svezhen gik vi vidunderlige ture i det meget frodige og grønne landskab, der sine steder kan minde om det nordlige Småland. Her vrimlede det med biller, guldsmede, sommerfugle og en overdådighed af forskellige planter, blomster, bær og meget blandet træbevoksning.

Byen har godt 100 faste og mest gamle indbyggere (der er kun fem skolebørn tilbage, og de bliver hentet i skolebus), men om sommeren kommer familierne hjem og besøger – og hjælper – (bedste)forældrene. Så stiger indbyggertallet betragteligt.

I den lille, bulgarske landsby Svezhen har indbyggerne i generationer levet af at dyrke roser til fremstilling af parfume. I dag ernærer en stor del af indbyggerne sig ved at arbejde på våbenfabrikker i de større Landsbyer.

ALFS TRANS ALLY-GUIDE

Transpersoners eksistens er ikke ny, men at vi selv så småt får lov at definere vores oplevelse af virkeligheden er. Her er en meget ufuldstændig liste over uddaterede termer og et forslag til, hvad man kan sige i stedet.

● Nyt fra SUF

Alf Lundgren Standly, SUF Skanderborg

Som alt andet sprog er sproget, transpersoner bruger til at definere deres oplevelser, foranderligt. Jeg hører indimellem folk omtale de ord, transpersoner bruger om sig selv, som værende 'fundet på'. Her vil jeg gerne minde om, at alt sprog er fundet på, og der bliver hele tiden fundet på nye ord og ny slang, efterhånden som det bliver nødvendigt.

"Transseksuel". Dette er en gammel medicinsk term. Transpersoner skal ikke defineres af, hvilke operationer de har eller ikke har fået. Desuden giver udtrykket et billede af, at transkønnethed er noget seksuelt, og det er det for de fleste ikke. Sig i stedet "transkønnet".

"Kønsskifteoperation". Dette ord bliver stadig brugt i dag, men mange transpersoner bryder sig ikke om det. De har nemlig ikke oplevelsen af, at deres køn skifter, fordi de får rekonstrueret deres genitalier, eftersom de som regel har identificeret med deres køn et godt stykke tid forinden. Jeg er ikke ekspert i, hvad danske transpersoner foretrækker i stedet, men jeg

plejer selv at bruge det engelske GRS, som står for "genital reconstruction surgery".

"Deres rigtige navn". Dette er forkert, når det bruges til at omtale en transpersons gamle navn. Hvis det bruges til at omtale det navn, en transperson har valgt at bruge, er det ikke et problem. Brug i stedet "juridisk navn", "gamle navn" eller "døde navn". Undlad i øvrigt at snakke om, hvad en transperson plejede at hedde. Det er meget personligt.

"Føle sig som en dreng/pige": En transperson føler sig ikke bare som det køn, de oplever at have – de er det køn. Så sig i stedet, at de er det køn.

"Født som dreng/pige". Mange transpersoner oplever ikke at have haft et køn og så have skiftet til et andet. De oplever at være blevet tildelt et køn ved fødslen og så i løbet af sit liv at have oplevet, at dette ikke stemte overens med deres egen oplevelse. Dette kan ske fra

Som alt andet sprog er sproget, transpersoner bruger til at definere deres oplevelser, foranderligt. Jeg hører indimellem folk omtale de ord, transpersoner bruger om sig selv, som værende 'fundet på'.

man er helt lille til man er helt gammel. Sig i stedet "Tildelt *køn* ved fødslen"

Når man siger forkert

Når en transperson gør dig opmærksom på, at du har udtrykt dig forkert, skal du: Kort undskyldte, rette dig selv og gøre en indsats for at bruge det rigtige udtryk.

Du skal ikke:

- Blive fornærmet. Det handler ikke om dig.
- Gøre et stort nummer ud af, hvor svært det er for dig at huske og undskyldte meget længe. Det indikerer, at du ikke ser transpersonen som det køn, de er, og det er ikke særlig rart at blive konfronteret med.
- Gøre grin med vedkommendes pronomen. Verden er ikke sort og hvid, og derfor er de to muligheder, der hedder han eller hun, ikke nok til at dække alle – og det er okay.

Andre tips

- Normaliser at spørge folk, hvilket pronomen de bruger, ved at spørge nye mennesker, du møder. Det gør det nemmere for transpersoner at bruge det rigtige pronomen.
 - Spørg gerne folk, hvilket pronomen de bruger 1-til-1, så transpersoner kan undgå at oute sig selv til større forsamlinger.
 - Spørg dine transvenner, om du må rette på folk for dem. Det kan være rigtig rart i nogle situationer, men ubehageligt i andre.
- Husk, at jeg ikke er en autoritet i forhold til transpersoner, og at det her er guidelines. Hvis en anden transperson fortæller dig, at du skal gribe tingene anderledes an, når det handler om dem, så gør du det.

Foto: Ted Eytan (CC BY-SA 2.0)

SOLRIG SOMMERLEJR FOR STORE OG SMÅ

I slutningen af juli mødtes mere end 100 medlemmer og sympatisører af Enhedslisten til sommerlejr på Faxehus Efterskole på Sydsjælland. Der var god spredning aldersmæssigt – yngst var vist Olga på 10 måneder, mens Birthe på 83 var alderspræsident.

● **Sommerlejr**
Jeppe Rohde, Organisationsteamet

Undervejs var der masser af politiske workshops, som man kunne deltage i, hvis man havde lyst, men der var også indlagt masser af tid til afslapning, badning og hygge. Første aften var der fælles debat med Pernille Skipper om den politiske situation, og i løbet af ugen var der workshops om børneopdragelse, ven-

strefløjsmedier, identitetspolitik, boligkamp, borgerløn og utallige andre emner.

Børnene havde deres helt eget program med særlig fokus på natur og miljø. Det hele var krydret med lækker, økologisk mad og sociale aktiviteter såsom banko, koncert og udflugt til Faxe Kalkbrud. Varieret program, skøn beliggenhed og fantastisk vejr var med til at sikre en herlig uge for alle deltagere. Vi kan næsten ikke vente til næste års sommerlejr!

NYT FRA HOVEDBESTYRELSEN

Støtte til Folkebevægelsen, budgetrevision og eksklusion

Hovedbestyrelsesmødet den 29. juni var desværre præget af tre ærgerlige situationer.

Astrid Vang Hansen, Medlem af Enhedslistens hovedbestyrelse

For det første havde vi håbet, at både Enhedslisten og Folkebevægelsen mod EU ville få et mandat hver til EU-parlamentet. Men da det desværre ikke lykkedes, var det nødvendigt at diskutere udmøntningen af vores plan B fra årsmødet 2016: at bruge nogle af de midler, der frigives ved valg til EU-parlamentet, på at støtte Folkebevægelsen mod EU. Vi kunne ikke blive enige om, hvor mange penge, vi havde forpligtet os til at give, og endte med at beslutte, at der fremsættes to

forskellige forslag til årsmødet i oktober, hvor den endelige beslutning træffes.

For det andet betyder tilbagegangen ved folketingsvalget, at vi får ca. 1 mio. kr. mindre end forventet. Derfor var det nødvendigt at sætte nogle rammer for en revision af vores budget. Vi besluttede at fastholde vores forslag om økonomisk støtte til mediehuset Solidaritet, at fastholde vores planer om at opbygge en opsparing og at fastholde vores planlagte opsparing til folketingsvalg og EP-valg. Det betyder, at vi vil arbejde på at finde de penge, vi skal spare, andre steder i budgettet end på disse tre områder. Den egentlige budgetrevidering sker på hovedbestyrelsesmødet i august.

For det tredje besluttede vi at ekskludere et medlem på baggrund af, at han offentligt

havde forsvaret, at kvinder bør straffes for utroskab. Eksklusioner hører til sjældenhederne i Enhedslisten, men her var tale om et synspunkt, som er helt uforeneligt med Enhedslistens politik, og som han havde afvist at tage afstand fra ved henvendelse fra Forretningsudvalget.

Udover disse hovedpunkter var der også tid til at vende den aktuelle politiske situation efter de to valg og regeringsskiftet, vi tog nogle yderligere skridt i forberedelsen af det kommende årsmøde, og vi godkendte rammerne for oprettelse af vores nye EU-sekretariat, der både skal være rodfæstet i Danmark og i Bruxelles.

"Nyt fra Hovedbestyrelsen" er udtryk for skribentens egne holdninger.

Indlæg til debatten sendes til debat@enhedslisten.dk og må højst fylde 2.000 enheder (inkl. mellemrum). Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte eller returnere indlæg, der overskrider denne grænse. Forfatterens navn angives med navn og lokalafdeling, evt. tillidshverv i Enhedslisten. Indlæg bringes så vidt muligt i det førstkommande nummer, efter det er modtaget.

Redaktionen

INTERNATIONALT

Nicaragua

Enhedslistens Nicaragua-gruppe

Det er 40-året for den sandinistiske revolution i Nicaragua, der gav håb om demokrati, frihed og fremskridt for fattige i Latinamerika og som samlede støtte fra demokrater, socialdemokrater og socialister overalt.

I snart 15 måneder har en FSLN-ledet regering undertrykt massive folkelige protester. Mere end 300 er dræbt, over 700 fængslet, 2.000 såret og over 70.000 flygtet. Befolkningen terroriseres fortsat.

Det folkelige pres og trusler om sanktioner fra FN, OAS, USA, Canada og EU fik næsten 600 fanger løsladt, nogle i husarrest, mens omkring 90 stadig er fængslet. Demonstranter bliver stadig forfulgt.

Vi støtter oppositionen i: Betingelsesløs frigivelse af alle politiske fanger, sikkerhed for de løsladte og sløjfning af retssager/domme. Sikker repatriering af eksilerede. Genindførelse af demokratiske rettigheder som ytringsfrihed og ret til at demonstrere. Rekonstruktion af demokratiske institutioner og demokratiske valg. Afvæbning af paramilitære. Auto-

nomi for universiteterne. Og fremrykning af frie og gennemsigtige valg.

Vi vil arbejde for at: Støtte udviklingen af et demokratisk, socialt ansvarligt politisk alternativ. De, der opfatter sig som sandinister og de, som ikke gør, kan deltage på lige fod i politik. En uvildig undersøgelse af forbrydelser begået under protester mod regimet efter 18.04.18. Det nicaraguanske retssystem må tage stilling til skyld og straf. Alle skyldige for forbrydelserne bør straffes efter nicaraguansk og international lov. Det bliver Nicaraguas borgere og ikke USA, EU, Verdensbanken eller Valutafonden, der afgør landets politiske fremtid.

Vi vil slå fast, at: Det interne partidemokrati med en sund debatkultur er fundamentalt. Demokratiske rettigheder som demonstrations- og ytringsfrihed skal forsvares. Politikere skal ikke ustraffet tilrane sig eller uddele privilegier til andre. Der skal være demokratisk kontrol med den lovgivende, dømmende og udøvende magt. Fængsling eller censur af politiske modstandere er ikke acceptabelt.

(Forkortet af red.)

Nikolaj Villumsen og Öcalan 2

Per Kristensen,
Roskilde

Jeg har intet positivt skrevet om Assad, men jeg har undladt den indgangsbøn NV ønsker: "Jeg hader og afskyr Assad!" Den sætning skal 'man' huske, hvis 'man' vil inviteres

i det gode selskab. Men en internationalist starter ikke med den slags indgangsbønner. Internationalisme går ud på at solidarisere sig med andre folk; ikke på at skubbe disse ud i krige for at opfylde egne romantiske drømme. Fred skabes i dialog mellem konfliktens parter,

og her er Assad/Syrien en af disse parter, uanset om NV vil anerkende dette faktum eller ej!

For mig er det på ingen måde 'ubegribeligt', at jeg er medlem af Enhedslisten! For mig er det derimod ubegribeligt, at NV, der er højt på strå i Enhedslisten, kan finde på at pege fingre af mine indlæg. NV ved, såvel som jeg, at der er mange forskellige synspunkter i Enhedslisten, da det netop er en 'enhedsliste' og ikke et ensrettet parti! Skulle jeg, uden refleksion, anerkende NV's holdninger? Jeg synes derimod, at NV skulle tage mine spørgsmål alvorligt og gå ind i en reel dialog. Med stigmatisering, starter enhver krig!

NV har ikke besvaret mit spørgsmål om Öcalan, hvor NV påstår, at Öcalan er udleveret til Tyrkiet af Assad. Sandheden er at Öcalan

blev kidnappet af CIA/Mossad på vej til Sydafrika. NV's manglende svar, skyldes sikkert at sandheden om Öcalan's skæbne ikke passer ind i NV's verdensbillede, hvor Assad er roden til alt ondt både for kurdere og syrere.

NV's ønske om 'kurdisk selvstyreområde i et frit og demokratisk Syrien', lyder jo smukt, men er en bekymrende sammenkobling af to størrelser; for hvordan vil du opnå dette uden et såkaldt regimeskifte i Syrien. Med andre ord mener NV, at Enhedslisten går ind for regimeskifte i andre lande, der, efter NV's mening, ikke er demokratiske og frie? I så fald er der mange lande at tage fat på! Fredsskabende dialog er den eneste vej frem for at støtte kurderne; regimeskifte betyder kun fortsat krig og flere døde på begge sider.

I håb om svar

Doris Kruckenberg,
Frederiksberg

På debatsiderne i RØD+GRØN nr. 112 er Per Kristensen og Nikolaj Villumsen uenige om hvordan skabe sikkerhed for kurderne i det nordlige Syrien.

Per siger at Nikolaj, på et møde hos 'Konfront', præsenterer Enhedslistens politik som én der støttes af NATO, USA og FN-styrker og spørger om Enhedslisten tror at der kan skabes sikkerhed uden dialog med Assad-styret. Nikolaj siger at Assad er en frygtelig diktator som man ikke kan forhandle med, at Per, meget u-enhedslistemæssigt, er ukritisk til ham, at Assad støttes af Rusland og Iran og hvis han fik magt i de af kurderne befriede områder så ville tusinder havne i torturkamre.

Betyder Pers spørgsmål at han er ukritisk til Assad? - Hvordan ved Nikolaj at der kun kan komme værre tilstande ud af forhandlinger med Assad-styret? - Hvad har Ruslands støtte til Assad betydet for situationen i Mellemøsten? - Er NATO, USA, FN <- Syrien, Rusland, Iran et utvetydigt billede af 'verden' i Mellemøsten?

I verdenspresse ser 'Vestmag-

terne' stor fare i Irans og Ruslands støtte til Syrien, og modstand mod Vestens tyngde i magtbalancen synes lig med diktatur/alm. ondskab.

Men Enhedslisten støtter selvstændighed for Kurderne, såvel som for Palæstinenserne og Grønlanderne, siger Nikolaj, og det trøster mig da en sjat - som enhedslistemedlem.

Per spørger om Enhedslisten går ind for et selvstændigt syrisk Kurdistan, Nikolaj svarer at det socialistiske kurdiske parti PYD, som fortjener støtte, ikke ønsker at løsrive sig men kæmper for et demokratisk Syrien med respekt for alle minoriteter. Tak for det!

PYD kæmper både mod Assad og Is (Is kæmper også mod Assad).

Er der beviser for at Assad støtter Erdogans krig mod kurderne? - På hvilken måde påvirker Erdogans samarbejde med Iran, i Syrien, kurdernes situation? - Hvad med USA's \$-støtte til Tyrkiet? og NATO-medlemskabet? Og EU's flygtningeaftale? Ja, og hvor i hele suppedasen træder Saudi Arabien og Israel vande?

Fred - "En anden Verden er Mulig" - er det helt tabte horisonter? (forkortet af red.)

Hold fast i EU-politikken

Enhedslisten Skive

Her efter valgkampen til EU-valget mener vi i EL Skive, at det er vigtigt at vores repræsentanter holdt fast i og var tydeligere omkring den EU-politik, som vi i fællesskab

har vedtaget med stort flertal på årsmøderne; nemlig at det er vores mål at få afviklet EU og som et led heri at få Danmark ud af EU. Hvis der skal ske ændringer af denne linje, må det ske efter de sædvanlige regler herfor.

Er EU Europa?

Jesper Mobeck,
Roskilde

Jeg troede egentlig, at jeg kun skulle stille repræsentanter for Det Radikale Venstre dette spørgsmål, men i forrige nr. af RG kan man læse denne overskrift: "Europa har brug for en ny, grøn aftale!" En artikel om Nikolaj Villumsen og initiativet "Now, the people".

Selvfølgelig har Europa brug for en klimaplan, men en evt. plan for EU vil jo ikke omfatte de manglende 20 europæiske lande, der står udenfor EU, herunder Rusland. Vi må være præcise i vores brug af begreber og sprog, ellers falder vi samme grøft som De radikale, der "Elsker Europa" – uden at elske hele Europa! Og værst af alt: Vi styrker den opfattelse at EU er 'fællesskabet' for hele Europa.

EU ynder at fremstå som "Europas" talerør. Fx bruges navnet "Det Europæiske Råd" om statsministrene fra medlemslandene; her udstikkes de overordnede linjer for EU, som EU-parlamentet så måske for lov til at vedtage. Bemærk: EU-parlamentarikerne kan ikke stille forslag – har ikke initia-

tivet! Det enkelte medlem end ikke automatisk taleret!

Stor sympati for "Now, the people" – men 'initiativet' kan gruppen ikke tage, da gruppen ikke kan stille forslag i parlamentet, men pænt må vente, med at stemme for eller imod, til en kommissær kommer med noget, der måske kan bruges? Vi må være realistiske om vores muligheder i EU-parlamentet og ikke skabe illusioner, der kan give tilbageslag i det momentum, der netop nu er på klimaområdet.

Ændringer for kapitalens EU kommer ikke fra EU, men fra folket og igennem deres respektive organisationer, der kan lægge pres på folketingsgruppen/regeringen! Herfra kan der tages initiativer og kun her kan vi stille de valgte til ansvar for deres handlinger!

EU's såkaldte fire 'friheder' begrænser vores muligheder for at gå foran m.h.t. kampen imod social dumping og den grønne omstilling; EU er problemet og ikke løsningen! EU er ikke noget 'fællesskab' for folket. Vi må skabe ændringer her i Danmark i modsætning til EU's love og udfordre EU.

Hvor begejstret er Enhedslisten for EU?

Alex Larsen,
Albertslund

I valgprogrammet "Åsk og kandidaterne" repræsenterede Nikolaj Villumsen enhedslisten. Det gjorde han for det meste fremragende. Han fik peget på, hvordan EU sæt-

ter bilindustriens profit før klimamaet, at der skal være juridisk forpligtende klimalov i EU. Han pegede også klart på, hvor pengene skal komme fra, ved at skrotte al støtte til kul, olie og gas, stoppe støtte til astfalt m.v. og i stedet flere tog. Han fik også forklaret,

hvad der er forskellen på enhedslisten og folkebevægelsen, hvor Ø fx gerne vil fordele flygtninge solidarisk, det vil folkebevægelsen ikke. Men indledningsvist blev han også spurgt om, hvor begejstret enhedslisten er for EU – på en skala fra 1 til 10. Nikolaj satte det til 4. Her må Nikolaj have haft en momentan absence. Enhedslisten er overhovedet ikke begejstret for EU. Enhedslisten går ind for "en total opløsning af EU til fordel for en helt anden form for samarbejde på tværs af landegrænserne baseret på solidariske, demokratiske løsninger..." (fra enhedslistens delprogram om EU).

Nu handler valget til EU-parlamentet ikke om, om man er for eller imod EU – men om hvilken po-

litik man vil føre i parlamentet (fx at udenlandsk arbejdskraft skal arbejde på danske overenskomster og løn- og arbejdsforhold) – og her gælder princippet om, at arbejde for den mindste forbedring og imod enhver forringelse. Det er også derfor Enhedslisten ikke i dag rejser krav om at Danmark skal ud af EU. Realistisk kan det først ske på et tidspunkt, hvor der er et større opbrud (eller nedbrud) i EU. Så kan det komme på tale.

Og bare lige for at slå det fast: EU traktatfæster en neoliberalistisk økonomisk politik, som dikterer nedskæringer, forringelser af velfærd og som er totalt usolidarisk EU landene imellem. Så Ned med EU – For et rødt, grønt og demokratisk samarbejde i Europa.

NATIONALT

Tak for indflydelsen – næste skridt regering?

Inge Christoffersen,
Aarhus Vest

Ovenpå folketingsvalget vil jeg gerne sende folketingsgruppen og især Pernille Skipper en stor tak. Det er for mig en stor glæde, at vi er kommet igennem med en forhandling af et forståelsespapir. Det er jo historisk og længe ventet, at EL efter 30 år, endelig ser ud til at få indflydelse på en kommende regering. Alt skal selvfølgelig stadig udmøntes i konkret politik, så slagsmålene er ikke ovre endnu.

Det er en stor lettelse for mig, at vi ikke længere bare er dem, der står og råber ude til venstre. Det har været en af de største anker, som vores politiske modstandere på venstrefløjen har haft imod os. "I tager jo ikke ansvar", siger de. Jeg synes virkelig, at den mere pragmatiske tilgang til parlamentet klæder EL.

Vi går alle sammen ind for vores politik. For os er det naturligt at stemme Ø, og vi ønsker faktisk at rykke noget politisk. Det kan man altså kun gøre, hvis man for alvor deltager i forhandlinger.

Selvfølgelig er bevægelser en vigtig del af det at lægge pres på vores folketing og dermed regering. Men selv bevægelser ønsker jo, at der faktisk er nogen, som sætter sig ned og gennemfører den politik man vil have ændret. Her skal EL være et naturligt førstevalg.

Folk har hungret efter det her i årevis. Efter min mening kan man snildt lægge endnu mere vægt på vores ønske om en forandrings-alliance ved næste folketingsvalg. Det er også oplagt at italesætte vores statsminister-drøm endnu mere. I det hele taget så er næste skridt deltagelse i en kommende regering. Det skal selvfølgelig være på det helt rigtige grundlag, som vi tydeligt kan se os selv i.

Derfor bliver den diskussion vi bør have frem til næste folketingsvalg, hvilke krav vi skal stille til et kommende regeringsgrundlag? Det tænker jeg må være anderledes end vores "røde linjer" for at støtte en regering. Vi kan lige så godt være på forkant, for forhåbentlig går der mange år, inden højrefløjen får samlet sig.

Svinkløv-ghettoen

Bent Jørgensen,
Vordingborg

Det vil jeg da tillade mig at kalde den lagkagespisende elite omkring Politikens redaktion, hvor læsernes redaktør, Ellen Ø. Andersen insisterer på, at bladet fortsat vil bruge det belastede ord, med følgende citat: "Men Politiken kommer ikke til at standse brugen af ordet ghetto om belastede bo-

ligområder". Beboerne her hjem-søger sandsynligvis ikke Svinkløv Badehotel, men temmelig mange af dem abonnerer sikkert på Politiken, hvilket de nu føler sig fristet til at stoppe med, for ordets stadige optræden i deres dagligliv, betyder selvfølgelig en stigmatisering som har indflydelse på hele deres livssituation til det værre. PS: Indlægget blev ikke optaget af Politiken.

Reformisme

Hanne Schmidt,
Amager Vest

Overskrift i Information den 14.07.19; "Sådan blev Enhedslisten et magtparti. Man har valgt at bytte ideologisk renhed for større indflydelse".

Det er så sandt som sagt, men også klart udtryk for at vi går ind for den reformisme, som den radikale socialistiske venstrefløj vi kommer af, siden 1917 og før har anklaget socialdemokraterne for.

Men når man nedtonerkampen for socialisme, risikerer man at miste de dedikerede entusiaster og aktivister, som har holdt liv i sagen i over fire generationer. Med socialdemokratiets svigt er der tydeligvis opstået et tomrum, som nye medlemmer af Enhedslisten, samt SF gerne vil fylde ud. Det indebærer, at vi der gerne vil holde den ideologiske fane høj, oplever en form for hjemløshed i partiet.

Jeg kan konstatere at der har været et stort aktivistisk mandefald til trods for mange flere medlemmer. Vi ser en manglende interesse for afdelingsmøder, og nye kommer og går. Det politiske kammeratskab synes under ned-

brydning, socialt som politisk. Partiets fokus er på vælgertilslutning, hvor mainstream humanisme er vejen frem; for kommunistiske og socialistiske ideer skulle nødtigt skræmme dem væk.

De første 10-15 år følte jeg virkelig at have medlemsindflydelse på partiets politik, men det gør jeg ikke mere, for med en medlemstilgang af ikke-dedikerede socialister, er magten endt hos vores pragmatiske parlamentarikere, og vores HB interesserer sig ikke for socialistisk agitation og analyse, hverken eksternt eller internt; måske ud fra en overbevisning om at der ikke er alternativer til kapitalismen.

For Enhedslisten synes det nu at handle om at genoprette socialdemokraternes velfærdsstat. Denne stat har dog aldrig før været målet for dedikerede socialister, for vi var jo også i opposition i 60', 70' og i 80'erne, tider der nærmest fremføres som om alt engang var fryd og gammen. Men partiets radikale skift i politisk fokus er årsagen til, at jeg ikke længere gider være aktiv. Reformisme som politisk projekt har aldrig været min kamp.

(forkortet af red.)

ANDET

Bad

Niels V. Hansen,
Hillerød

Lige en lille hilsen fra en gammel kammerat, som synes, at I er alt for blødsødne over for bankerne, som jo er de rene tyveknægte og bare rager til sig. Kunne vi ikke få vores egen bank eller nationalbank til at passe på vores penge i stedet?

Nå, så er der noget helt andet. Man taler meget om, at de gamle

skal i bad 2 gange om ugen. Det er da helt vildt, for jeg har da aldrig gået i bad mere end en gang om ugen og det er da flot, for førhen kom man da kun i bad en gang om året, måske?

Så når man tænker på de stakels hjemmehjælpere, der i forvejen har nok at lave. I håbet om forståelse sluttes med en venlig hilsen. P.S.: Det er slet ikke sundt at gå i bad så meget!

Den Tomme Mængde

Jakob Dahl Andersen,
Amager Øst

I forrige nummer var der et forslag om navneændring til "Rød - Grøn Alliance"/"Red - Green Alliance". Personlig synes jeg vældig godt om "Enhedslisten", men hvis vi skal finde et mere beskrivende navn, skal man ikke glemme den muntre side. Det er i Enhedslisten, man finder de sødeste og sjoveste mennesker.

Man kunne således trække "Rød - Grøn" sammen til det mere mundrette "Grød", eller "De Grøde". I folkemunde vil det dog nok hurtigt blive til "Grødhovederne" eller "De Grødige". Det sidste passer desværre ret godt med den engelske version hvor "Red - Green" bliver til "Greed". Det er ikke så godt.

I virkeligheden er det mest beskrivende navn nok "Det Radikale Venstre". Men det er jo desværre optaget, hvilket leder til min næste pointe.

Der er en stolt tradition for at partierne hedder det modsatte af, hvad de står for. Det bedste eksempel, ud over "Det Radikale Venstre", der hverken er radikale eller venstreorienterede, er selvfølgelig højrepartiet "Venstre". "Dansk Folkeparti" er ret udanske, "Det Konservative Folkeparti" er ikke noget folkeparti og "Nye Borgerlige" repræsenterer nogle ret gamle idéer.

Vi bør nok være glade for navnet "Enhedslisten" og hvad det internationale angår, er jeg mere bekymret for symbolet "Ø". For matematikere (og kloge skolebørn) i hele verden betegner det "Den tomme mængde"....

Psykiatri & stress

Jonas Schmidt,
Faaborg-Midtfyn

Enhedslisten har som udgangspunkt en god psykiatripolitik. 10-årsplanen er langt fra nok, men en god start.

Kampen for at forlænge gennemsnitslevealderen for psykisk syge er en vigtig kamp. Psykisk syge dør i gennemsnit 20 år før psykisk raske. Jeg har en ide jeg

ikke har hørt nævnt endnu; start med de psykisk syges stress.

Stress er noget vi alle møder i vores liv. Det er kroppens måde at fortælle os, at nu må vi altså godt slå bremsen i. Det er veldokumenteret at det er usundt at være stresset i længere perioder, faktisk direkte skadeligt. Men hvad med dem der i forvejen har andre psykiske lidelser og stress bare er som en bombe kastet ind i det hele?

Medlemstal

Enhedslisten havde den
15. august 9.785 medlemmer.

Psykisk syge skal forholde sig til mange ting. Post på eboks, møder på kommunen eller jobcentret, praktikker eller andre "tilbud" man bliver tvunget til. Det er virkelig ubehageligt for raske mennesker, for psykisk syge kan det være mere eller mindre invaliderende. Frygt, pres, genindlæggelser og flere nederlag. Hvem ville ikke få stress i den situation?

Mange psykisk syge er også ensomme, de har dårlig økonomi og også hverdagsproblemer med stort og småt.

Og hvor mange år kan de psykisk syge så leve med den ekstra stress, ud over deres diagnoser? Når vi ved hvad stress gør ved kroppen, så er det da ikke underligt at de psykisk syges kroppe i gennemsnit står af 20 år før tid.

Langsigtet skal der forskes i bedre behandling, men kortsigtet kunne vi nedsætte stressniveauet for mange psykisk syge.

Ens egen læge skal altid have ret til at sige "stop" over for kommunen. Og så skal der kigges på økonomien. En psykisk syg voksen, der bor hos sine forældre, er kun berettiget til 2644,- kroner om måneden. Hvis han skal have mere i ydelse skal han flytte for sig selv, og det vil kun skade hans psyke mere. Der er meget vi kan gøre for at nedsætte de psykisk syges stressniveau, og derved muligvis forlænge deres liv betydeligt. Vi i Enhedslisten må trække de andre røde partier i den rigtige retning. Der skal handling til nu!

(forkortet af red.)

Digt

Lise Baastrup,
Randers

Alle der flygter for at redde livet
for sig selv og deres børn, bør have
ret til asyl.

Bomberne falder og soldater
skyder

Mit barns liv er i fare - vi må
flygte

Havet har slugt vores hus og vo-
res marker

Mit barns liv er i fare - vi må
flygte

Ørkenen har taget mit hjem -
alt omkring os er helt dødt

Mit barns liv er i fare - vi må
flygte.

Som klimaflygtning ved du
nogle gange med sikkerhed, at dit
barn vil dø, hvis ikke du flygter,
som krigsflygtning frygter du, at
dit barn kan dø.

De bør alle have ret til asyl

Grænsekontrollen viser, hvor fattigt et land, vi er blevet

Emil Ulrik Andersen,
Østerbro

For nyligt var jeg med tog fra Tysk-
land til Danmark.

Ved grænsen skete der noget
overraskende: Toget standsede og
fyldtes af uniformerede betjente.
Betjentene gennemgik alles pas,
eller gennemgik er måske lidt me-
get sagt. Var man ligesom mig lys i
huden, og talte dansk eller svensk
med den rette accent, der viser at
sproget er modersmål, behøvede
betjentene kun at se, at passet
var røddefarvet, før de gik vi-

dere. Omvendt blev papirer fra
medpassagerer, der ikke virkede
indfødte, skannet, og en mand i
min kupé fik at vide, at hans op-
holdstilladelse i Sverige var over-
skredet med to uger. Manden
havde tydeligt svært ved at forstå
betjenten Thomas, der ellers be-
hjælpeligt talte tydeligere og hø-
jere, hver gang han sagde: "Det
her papir er udløbet for to uger si-
den". Til sidst fik manden at vide,
at han lige skulle komme udenfor.
Klokken var to om natten, og
udenfor stod uniformerede solda-
ter. Da de havde stået udenfor

med manden, i hvad der føltes
som et minut, kørte toget videre.
Manden havde fået at vide, at
han skulle tage sine ting med sig,
men det lod til at han igen ikke
havde forstået Thomas' ellers
formfuldendte dansk, for da toget
kørte, opdagede mandens side-
mænd, at han havde glemt sin
pose med mad og drikkevarer i
kupéen.

Det væsentligste i denne histo-
rie er den mistro, vi møder vores
naboer og medmennesker med.
Det væsentligste er det skam-
fulde ved at sætte uniformerede
betjente til at lave paskontrol i

hertet af Europa. De ansvarlige
burde skamme sig, men de er
uden skam, det kan man se på
den måde, vi stadig behandler
mennesker, der ikke har begået
kriminalitet i lejre som Ellebæk og
Sjælsmark. Jeg håber, at vi en dag
vil se tilbage på disse tider med
skam, og at de blot vil være et
fjernt minde om en uoplyst tid.
Indtil da trøster det mig, at der
jævnligt er aktioner mod netop
Sjælsmark og Ellebæk. Hvis nogen
også vil lave aktioner mod græn-
sekontrollen, må de gerne tage
fat i mig, jeg vil gerne være med.

(Forkortet af red.)

Ordbog

Per Hørring,
Nordvest

Dennis fra Brøndby er pikeret
[fornærmet, ærgerlig] over at han
skal i ordbogen for at læse med-
lemsbladet.

Man kunne godt benytte over-
sættelse som ovenfor, når han sy-
nes, der forekommer »akademikerord«.
Men bare skriv der-ud-af, når
man behandler nedenstående
emner:

Klassekamp. Revolution. Prole-
tariatets diktatur. Merværdi. Pro-
fit. Monopolkapital. Samfundets
basis og overbygning. Socialisme
og arbejderklasse. Fagbevægelse
og arbejderbevægelse. Internati-
onalisme. Imperialisme. Kapita-
lisme. Fascisme. Materialisme.

Listen er ikke en oprensning af
alle de ord, som ikke er blevet be-
handlet eller benyttet i mange år.
Men det er en række ord som jeg
synes vi trænger til at få partiets
holdning til især når vi går og ven-
ter på at der udskrives valg til Fol-
keting og EU.

Selv om det er længe siden Karl
Marx skrev om et spøgelse, der
går gennem Europa, er jeg per-
sonligt enig med ham, når han
opfordrede arbejderklassens par-

tier til også i dag at arbejde på og
forberede en revolution.

Han mente ikke at vi skulle
bruge vores kræfter på at få én
person ud af 507 valgt. Nej, han
mente at vi arbejdere, der får
samfundet til at fungere – og ud-
gør et stort flertal i befolkningen –
skulle gennemføre en revolution,
som skal fjerne overklassens dik-
tatur og erstatte bourgeoisiets
[overklassens] diktatur med Pro-
letariatets diktatur.

Arbejderklassens revolutionære
diktatur har som sin overvejende
målsætning at strukturere en
samfundsmæssig ledelse, hvor alle
samfundets borgere kan bidrage
med det de selv synes de er gode
til, samtidig med at alle klasser i
samfundet får mulighed for at ud-
danne sig til ting som i dag betrag-
tes som en højere uddannelse.

Om formiddagen kan den nye
borger tage ud og fiske tidligt og
om aftenen kan hun sidde og læse
kritisk faglitteratur eller avisens
prosa – en proces der vil pege på
at klasserne vi kender i dag, for-
svinder, og det kapitalistiske sam-
fund er ved at dø bort og klasserne
ophører med at eksistere.

Fremover vil der nok komme
flere ord på emnelisten.

Hvem skal modtage årets græsrodspris?

Send forslag til Rød Fond v. lole@enhedslisten.dk

Et rødt symposium, tak!

Esben Skytte Christiansen,
Holstebro-Struer-Lemvig

I nr. 111 af Rød+Grøn stilles der spørgsmål om, hvordan vi som socialister skal forholde os til alkohol, og om det er rimeligt at reklamere med muligheden af at få en øl til et møde om den russiske kommunistiske revolutionær, Aleksandra Kollontaj. Hun var ikke nogen kostforagter, hverken hvad angår alkohol, sex eller andre livsalige nydelser, så det ville da være helt i hendes ånd at nyde en øl eller to i hendes temporære mindestue. Alkohol har altid været en naturlig integreret del af et revolutionært liv og virke.

Selv Karl Marx, som i en år-række var vinbonde med en pæn vinproduktion, havde personligt stor glæde af druens glæder i sit revolutionære virke sammen med Friedrich Engels, som heller ikke var en kostforagter. En stjerne-række af revolutionært handlende og tænkende fra renæssancen til vor tid har haft nydelser af alkohol som en del af deres revolutionære virke.

En tænker som Erasmus af Rotterdam, hvis værker i sin tid ud-

gjorde en tredjedel af den europæiske bogtrykkerkunsts produkter, kunne ganske enkelt ikke fungere ordentlig uden et dagligt indtag af god burgundervin, ligesom som hans kendte samtidige, svovlprædikanten Martin Luther, absolut ikke nøjedes med altermalvin.

Men naturligvis skal alt nydes med måde, helt i tråd med inskriptionen μηδέν άγαν (midén ágan) på Apollon-templet i Delphi. Det ville dog netop være at overdrive, hvis den nypuritaniske veganerstil og de sippede sundhedsprofeter skulle få magt, som de har agt. Det ville kvæle enhver revolutionær tendens og udvikling. Et godt kammeratligt symposium er ikke at foragte, det frisætter tanker og ideer til at handle progressivt og revolutionært. Det forstod de gamle grækere, og hvad har det ikke afstedkommet af revolutionært tankegods lige siden! Så gerne mere af det. Og det var kendskabet hertil, der satte Karl Marx i gang med at udforme sit omkalfatrende idé- og tankekompleks af verdenshistorisk betydning. Det skal ingen balstyrige rivejern sætte over styr.

Møder i Politisk-økonomisk udvalg – alle er velkomne!

2. september kl. 18.30-21.30

Enhedslisten, Studiestræde 24, st., København

Præsentation af finans- og skatteordfører Rune Lund og erhvervs- og beskæftigelsesordfører Victoria Velasques. De giver også et bud på: Hvad er regeringens økonomiske politik, og hvordan finansieres den grønne omstilling og velfærdspolitikken?

PØUs arbejdsplan, herunder arbejdet i lyset af den nye parlamentariske situation.

Mandag d. 21. oktober kl. 18.30-21.30

Enhedslisten, Studiestræde 24, st., København

Nyt fra Christiansborg: økonomisk politik og forhandlinger. Endvidere oplæg om internationale konjunkturer og bobler v. Katarina Juselius og Jørgen Colding-Jørgensen.

Kontakt: anders.hadberg@ft.dk

Offentligt seminar: En demokratisk, rød-grøn omstillingspolitik

11. januar kl. 11-16

Østergades Forsamlingshus, Østergade 33, Middelfart

Om politiske initiativer, der bidrager til klimamålet om 70 procent reduktion af CO₂-udledningen i 2030.

Arr. Enhedslisten: Politisk-økonomisk udvalg

Yderligere oplysninger: per@bregengaard.dk

Tag med til valgobservation i Colombia

Marcha Patriótica (MAPA) har inviteret Enhedslisten til at sende en delegation af valgobservatører til lokal- og regional-valgene i Colombia den 27. oktober. Delegationen vil bestå af byrådsmedlemmer og aktivister fra Enhedslisten. Vi har også inviteret folketingsmedlemmer og vores EU-parlamentariker til at deltage. Rejsen bliver fra 23. til 31. oktober. Det bliver de første lokalvalg efter indgåelsen af fredsftalen mellem regeringen og FARC i november 2016, og udfaldet af vil blive afgørende for den videre fredsproces i landet. Lederne i MAPA oplever ofte politisk forfølgelse, attentater og trusler. Derfor vil Enhedslisten gerne bidrage til at skabe en øget sikkerhed for de opstillede kandidater, for vælgerne og for valgenes retfærdige og demokratiske gennemførelse gennem international ledsagelse og observation. I dagene forud for valgene vil MAPA arrangere et program for delegationen i Bogotá, der vil fungere som en introduktion til den politiske situation i landet og gøre status ift. fredsprocessen. Efter valget vil delegationen have et par dage til at følge op på begivenhederne og skrive rapporter og artikler om valget før hjemrejse.

Rejsen inkl. transport og forplejning vil koste omkring 10.000 kr. Som udgangspunkt er der egenbetaling for byrådsmedlemmer og aktivister fra Enhedslisten, men man kan prøve at søge støtte hos sin lokalafdeling eller hos diverse fonde. Vi forsøger lige nu at søge DIPD om 40.000 kr., der skal fungere som tilskud til deltagerne internationale flybilletter og lokale transport til valgstederne.

Er du interesseret i at tage med, så kontakt Nina Lendal (lendalnina@gmail.com). Hvis du vil med, skal du kunne deltage i den fælles forberedelse af valgobservationen inden rejsen og være interesseret i at bidrage til solidaritetsarbejdet efter rejsen.

Møde i sprog- og kommunikationsudvalget

8. september kl. 11-16

Landskontoret, Studiestræde 24, København

PROGRAM:

11.00–11.15: Velkommen og præsentation.

11.15–13.15: Enhedslistens overvejelser om sprog og politisk framing. Ved Mads Tanghøje, leder af presse og kommunikation. Oplæg og debat.

13.15–14.00: Frokost

14.15–14.45: Erfaringer fra ad hoc grupperne, samt koordinationsgruppens oplæg til det videre arbejde i udvalget.

14.45–15.45: Gruppedrøftelser af det videre arbejde i udvalget. Kort skriftlig opsamling i grupperne.

15.45–16.00: Valg af koordinationsgruppe.

Enhedslistens sprog- og kommunikationsudvalg opgaver er at analysere og vurdere sprog og sprogbrug i den politiske debat. Det gør vi ved at undersøge og pege på begreber og metaforer, der udtrykker Enhedslistens politik, og ved at finde og dekonstruere højrefløjens metaforer, så de politiske implikationer synliggøres. Eller sagt med andre ord: Sprog- og kommunikationsudvalget giver Enhedslistens værdier en gang billedskabende hjertemasage og flår masken af højrefløjens manipulerende metaforer. Læs artiklen: Sproget har magt over hjerter og hjerne på www.sku.enhedslisten.dk

Brug politisk sprog – brug sprog politisk

Hvordan hjælper vi højrefløjen med propaganda og manipulation? Men især, hvordan lader vi være? Book et anderledes oplæg hos partiets sprogudvalg: sku.enhedslisten.dk/brug-politisk-sprog

Landsmøde i Uddannelsespolitisk udvalg

15. september kl. 13-18. København

Vær med til at bidrage til Enhedslistens uddannelsespolitik! På mødet vil folk fra Christiansborg opdatere os om den uddannelsespolitiske situation efter valget, og vi diskuterer, hvad Enhedslisten skal arbejde for de næste fire år. Vi vælger også kontaktperson og koordinationsudvalg for udvalget og vedtager kommissorium og arbejdsplan.

Alle er velkomne! Der er rejserefusion for medlemmer udenfor København. For dagsorden, bilag og sted, skriv til Rasmus.markussen@gmail.com eller ring på 4054096. Følg også udvalgets facebookside på www.facebook.com/EnhedslistenUPU.

Enhedslistens Iran-gruppe afholder solidaritetsarrangementet

21. september kl. 14.00-16.30

Malernes Fagforening, Lygten 10, København

Anledningen til solidaritetsarrangementet er årsdagen for massehenrettelserne i de iranske fængsler i 1980'erne. Inviteret som talere er bl.a. Soodabeh Ardavan og Mehdi Aslani, som begge er øjenvidner fra de iranske fængsler i den periode, og som begge er velkendte oplægsholdere om deres tid i fængslet.

Soodabeh Ardavan kommer bl.a. med sin kunststilling omhandlende hendes tid i fængslet, som hendes tale tager udgangspunkt i. Derudover vil der til arrangementet være en kort film om emnet og live musik.

Er du udøvende eller skabende kunstner?

Så meld dig ind i Enhedslistens netværk for udøvende og skabende kunstnere. I netværket har du mulighed for at komme med input til Enhedslistens kulturordfører i kommende forhandlinger på kulturområdet.

Tilmeld dig via mit.enhedslisten.dk eller landskontor@enhedslisten.dk

Offentligt møde: Fra et arbejdsmarked med fattigdom og ansættelses-usikkerhed til et bedre arbejdsliv

10. september kl. 19-21.30

Mellemføleligt Samvirke, Fælledvej 12, København

Løn under lavmål, social dumping, kortvarige job, vikaransættelse, ufrivillig selvstændig... Inden for de senere år er urimelige beskæftigelsesforhold blevet stadig mere udbredte. Det rammer kvaliteten i arbejdslivet. Akademikeres ansættelse kan være begrænset til et enkelt projekt eller løsningen af en opgave. Det er de ikke alene om, men det er noget nyt i mange erhverv, mens det har været traditionen i f.eks. byggebranchen.

Hvordan klarer man ærterne? Er der noget nyt under solen? Kan vi lære af hinanden? Hvordan skaber vi bedre forhold for de usædvanligt ansatte: prekariatet og "the working poor"?

Janne Gleeurp, arbejdsmarkedsforsker (RUC), Silas Grage, Bygge-, Jord- og Miljøarbejdernes Fagforening i København, Victoria Velasquez, Enhedslistens erhvervs- og beskæftigelsesordfører.

Arr.: Enhedslistens afdelinger på Nørrebro i samarbejde med Fagligt landsudvalg og Politisk-økonomisk udvalg.

NY I ENHEDSLISTEN

» Jeg meldte mig ind på grund af, at Enhedslisten er det eneste parti, der ikke lover noget andet grundet valgkamp. Og så fordi jeg gerne ser en mere miljøvenlig politik.«

Margit Jensen, 53 år, bor i Løsning

» Jeg meldte mig ind i Enhedslisten den dag, min søn skræmt spurgte mig, hvor skal vi rejse hen, hvis vi bliver smidt ud fra Danmark. Det gjorde han efter at have hørt Rasmus Paludans udbrud. Mine tre børn er født på Hvidovre Hospital, og jeg har boet i Danmark i 32 år. Jeg har gået i skole og gymnasium her. Hvor skal jeg og min familie tage hen? Vi betragter Danmark som vores land, og vi elsker vores land. Det kan ingen højreekstremist lave om på.«

Aqeel Mirza, 44 år, bor i København

» De senere års højredrejning og ødelæggelse af klima, miljø, og stigende ulighed har fået mig til at blive medlem af Enhedslisten. Det er jeg blevet for at bidrage bare lidt til at sikre mine børnebørns – og klodens børn i det hele taget – en jord at leve på under så anstændige forhold som muligt.«

Lissi Kristiansen, 66 år, bor i Marstal

» Klimaforandringer, stigende ulighed, fascismens udbredelse i et foruroligende antal lande, en voldsom stigning i antallet af borgere med angst, stress og depressionsdiagnoser. Et produktionsparadigme, der bygger på uendelig vækst, og som sætter profit over værdighed og velfærd, kan ikke løse disse problemer. Af disse grunde stemmer jeg Enhedslisten.«

Alexander Anthony Anastasiades, 30 år, bor i Roskilde

» I valgkampen var Enhedslisten klart det parti, der råbte højest, når det kommer til at ville føre en human, ligeværdig og medmenneskelig socialøkonomisk politik. Nu håber jeg inderligt, at partiet vil sætte mærkbare realpolitiske aftryk, især når Ydelseskommisionens anbefalinger vedrørende kontanthjælpsloftet ligger klar. Håbet er rød-grønt.«

Nada Cay, bor i Stege

SILVER

PurePrint® by KLS
Produceret 100 % bionedbrydeligt af KLS PurePrint A/S

No. 001
KLIMA-NEUTRAL
TRYKSAG

STØTTET AF
EUROPA
nævnet

EU-artikler er støttet af Europa-Nævnet.